LITIJA
24. 12. 1941

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA LITIJA

GLASILO OBČANOV

ŠTEVILKA 4
APRIL 1986

Naši delegati na 10. kongresu ZKS

Vika Pevec

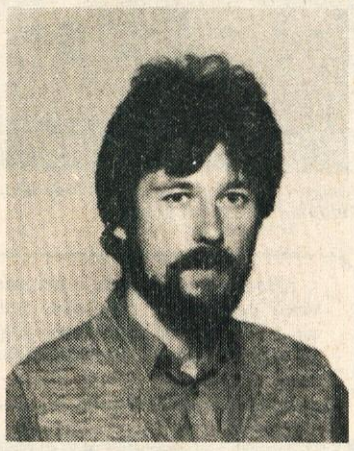

Andrej Krhlikar

Milica Vertot

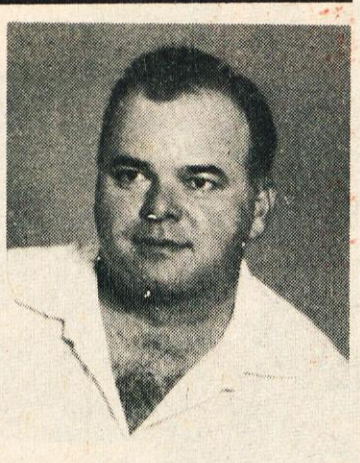

Miro Kaplja

Za nami je 10. kongres ZKS, največji in najpomembnejši družbenopolitični dogodek pri nas. Na njem so delegati slovenskih komunistov ob prisotnosti gostov in tujih delegacij kritično pretresli preteklo obdobje, postavili pa so tudi idejnopolitična izhodišča za delo v prihodnje. Časi, v katerih živimo, niso lahki, a tudi brezizhodni ne. S skupnimi močmi, edinstveno in složno, kot se je to že nekajkrat pokazalo v zgodovini, smo sposobni premagati vse, kajti moč je v ljudskih množicah, v delu, v ustvarjanju novih vrednosti.

Še pred odhodom na kongres smo obiskali delegate iz naše občine in jih povprašali, o čem bodo govorili na kongresu in kaj od njega pričakujejo.

10. KONGRES ZKS
Centralni komite Zveze komunistov Slovenije

Vika Pevec bo spregovorila o življenju in delu krajevne skupnosti. Še posebej se bo zadržala na življenjskih pogojih, ki so v različnih KS različni. So KS, ki so na področju družbenega standarda že daleč spredaj, in so take, ki nimajo pravih pogojev za delo. Še posebno pozornost bo namenila vlogi DPO v krajevni skupnosti in njihovemu angažiranju za skladen razvoj pri uresničevanju vseh planiranih nalog. Delegatka meni, da bo poseben poudarek v njeni KS dan prav razvoju kmetijstva in drugih oblik pridobivanja dohodka. Pozabili pa ne bomo tudi na razvoj kulturnega življenja v kraju.

Andrej Krhlikar: Od 10. kongresa Zveze komunistov Slovenije pričakujem predvsem, da bo pošteno ocenil delovanje komunistov v obdobju med kongresoma ter dal jasne smernice družbenega razvoja predvsem na naslednjih področjih:

— razvoju političnega sistema socialističnega samoupravljanja,

— krepitvi notranje trdnosti in enotnosti Zveze komunistov,

— uveljavljanju znanja, ustvarjalnega dela in ustvarjalnosti,

— oblikovanju ekonomske politike, ki bo spodbujala kakovostne dejavnike gospodarjenja in poslovanja.

Sam bom na kongresu sodeloval v skupini, ki bo obravnavala naloge komunistov v materialnem, znanstveno-tehnološkem, socialnem in kulturnem razvoju. Menim, da je uveljavljanje znanja, tudi v delovnih organizacijah, ključnega pomena za uspešno poslovanje. Ozko s tem pa je seveda povezana tudi kadrovska politika.

V zvezi s tem sem tudi pripravil referat z naslovom Uveljavljanje znanja in položaj mladih v organizacijah družnega dela. V tem referatu sem skušal prikazati dimenzije tega problema v občinskem merilu pa tudi širše.

Milica Vertot: Na kongresu bom govorila o pomenu osnovne šole za socializacijo mlade osebnosti. Osredotočila se bom na občino kot celoto, v okviru tega pa bom še podrobneje osvetlila problematiko vaške šole. Le-to namreč najbolje poznam, ker v njej tudi sama delam. Spregovorila bom tudi o delu komunistov za izboljšanje materialnega položaja šolstva.

Od kongresa pričakujem, da bo zastavil naloge, ki jih bomo lahko tudi realizirali. Ne bi bilo dobro, če bi ostali le pri besedah. Kritično in odločno je treba postaviti, kaj bomo morali storiti v prihodnje.

Miro Kaplja: Na kongresu bom govoril o vlogi članov ZK v OO v KS tudi z vidika opiranja na lastne sile. O tem se je seveda že veliko govorilo, o tem govore tudi zaključki 13. seje CK ZKJ. Predvsem se mislim zavzeti za hitrejše uresničevanje že sprejetih stališč, o vlogi članstva ZK v temeljnih sredinah. Tovariš Tito je o teh slabostih delovanja komunistov velikokrat govoril ob najrazličnejših prilikah.

Menim, da so mnoge osnovne organizacije ZK preveč zaprte v lastno sredino, premalo pa se zavedajo, da so osnovne organizacije mesto za akcijsko delovanje in izpeljavo stališč znotraj delegatskega sistema v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih.

Kaj pričakujem od kongresa? Ne mislim, da bo kongres čez noč razrešil probleme, se pa bomo na njem dogovorili za enotnejše in učinkovitejše delovanje v vseh sredinah. S svojim delom se bomo zavzemali za uresničevanje programa gospodarske stabilizacije. To je pot za premagovanje pereče gospodarske in družbene krize.

Okrepiti moramo delovanje naše organizacije v vseh sredinah. Le tako bomo ustvarjali pogoje za široko gibanje delovnih množic.

J. S.

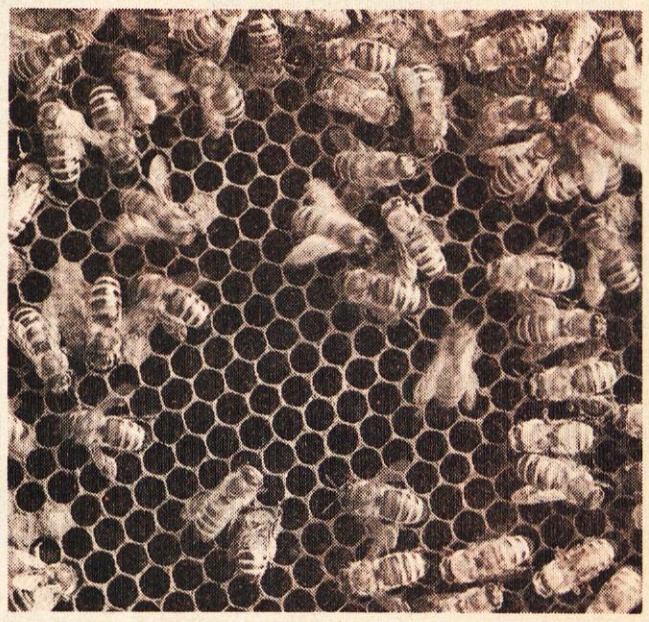

Ob 27. aprilu — ustanovitvi OF in 1. maju — prazniku dela iskreno čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom

družbenopolitične organizacije in skupščina občine Litija. Čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo!

»Pionirji in mladinci — najmlajši samoupravljalci«

Pionirji, povezani v pionirske odrede, se srečujejo na pionirskih konferencah ob začetku šolskega leta, ko sprejemajo programe dela, ponekod pa tudi ob zaključku leta, da pregledajo in ocenijo svoje dosežke.

Marsikje, tudi v naši občini, pa so se uveljavile problemske konference pionirjev.

Na zadnji taki problemski konferenci — o prostem času, ki je bila v lanskem šolskem letu v Kranju so sklenili, da se v vseh oddelkih pogovorijo o samoupravljanju pionirjev in mladincev v osnovni šoli.

Samoupravljanje je kot osnovna vrednota našega socialističnega sistema opredeljena tudi v Smernicah o življenju in delu osnovne šole ter v Pravilih in programskih izhodiščih Zveze pionirjev Jugoslavije. Torej, zanimiva in hkrati zelo zahtevna tema!

Pionirske problemske konference na temo Pionirji in mladinci — najmlajši samoupravljalci, so bile v naši občini po vseh pionirskih odredih izvedene do 4. aprila 1986. Na njih so pionirji po predhodnih razgovorih v določenih oddelčnih skupnostih strnili številne ugotovitve, ki so jih prenesli na občinsko problemsko konferenco. Ta je bila 8. aprila 1986 v prostorih občinske konference SZDL Litija. Konferenci je prisostvovalo 32 pionirjev in mladincev, delegatov iz vseh osnovnih šol, sedem mentorjev ter trije predstavniki družbenopolitičnih organizacij. Ugotovili so, da je samoupravljanje lepa pravica in dolžnost, vendar ji sami vedno ne znajo in ne zmorejo biti kos. Premajhni in premalo izkušeni so še. Zato nujno potrebujejo in si želijo pomoč odraslih! Pri svojih razmišljanjih so bili kritični in tudi zelo samokritični. Razpravljali so o zahtevnih učnih programih, o vrednotenju znanja in o kaznovanju. Povedali so, da vključujejo v svoje delo tudi medsebojno učno pomoč in pomagajo socialno šibkejšim učencem. Vključeni so v interesne dejavnosti, kjer sodelujejo pri sestavljanju delovnih programov. S sredstvi, dobljenimi za zbrane odpadne surovine, poskušajo premagovati denarne stiske, ki so neljube spremljevalke vseh obšolskih dejavnosti in zelo vplivajo na njihove delovne rezultate ter jim zmanjšujejo izobrazbeno in vzgojno učinkovitost. Veliko jim pri premagovanju težav pomagajo delovne organizacije. Za pomoč so jim zelo hvaležni. Sprašujejo se, koliko časa jih bodo lahko še nadlegovali s prošnjami.

Trpko, vendar pošteno je bilo njihovo vprašanje: »Ali je osnovna šola res brezplačna?« — Šolske potrebščine in knjige so zelo drage.

Pripomnili so, da bi morali bolj gledati na učence-vozače, ki prihajajo iz oddaljenih krajev. Vozni redi šolskih avtobusov dostikrat niso ustrezni. Radi bi imeli šolske radijske postaje. Želijo si več računalnikov. Pogrešajo posebne ure za pionirje in mladince. Nimajo povsod ustreznih lastnih prostorov, posebno v krajih, kjer so doma. Radi bi si izpopolnili svoj prosti čas, ne le ob sobotah in nedeljah, ampak tudi med počitnicami. Sami tega ne zmorejo, odrasli pa zanje »nimajo časa«.

Strinjali so se, da bodo morali sami tudi med seboj marsikaj popraviti! Za veliko stvari so se že dogovorili, dogovorov pa se vsi niso držali. Poskrbeti bo treba, da se bodo nekateri poboljšali.

Zelo si želijo boljše povezave in sodelovanja s starejšimi mladinci in krajevnimi skupnostmi. Odločili so se, da se bodo oglašali tudi v Glasilu občanov.

Razšli so se zadovoljni in z željo, da bi se na podobnih konferencah še srečali.

Lojzka Koritnik

Z nageljni na Sitarjevec

V cvetju in zelenju spesmijo in zastavami bomo tudi letos praznovali 1. maj, rdeči praznik dela. Letos mineva že sto let od pomora delavcev v Chicagu, ki je pretresel delavstvo vsega sveta, da se je 1. maj, dan, ko je bila prelita delavska kri, na predlog prvega kongresa druge internacionale izrekel za praznik.

Naši delavci so se med prvimi odzvali temu pozivu in že 1890. leta na prvi maj ustavili delo. Od tedaj ga praznujemo vsako leto kljub težavam med prvo in drugo svetovno vojno. Marsikdaj je tekla po ulicah kri. 1. maj pa je bil in ostal najmočnejša manifestacija dela in moči.

Enainštirideset let že svobodni slavimo prvi maj. Ponekod včasih od veselja, ki ga te dni uživamo v naravi, že kar malo pozabljamo na njegovo poslanstvo, njegov poziv k mednarodni solidarnosti, svobodi, pravičnejši socialni ureditvi in k spoštovanju do dela.

Letošnjo obletnico praznujemo delovno z gospodarskimi dosežki OZD, TOZD in dislociranih enot, saj v letu 1985 nismo imeli zgubašev v našem gospodarstvu kljub velikim težavam na svetovnem in domačem tržišču. Naše gospodarstvo ima odpisane več kot 90% strojne opreme. Največji napredek je vsekakor posodobitev v Predilnici Litija, saj bo s tem sposobna predelati več bombažnih in sintetičnih vlaken. Zato lahko pričakujemo večjo socialno varnost naših družin, saj v Predilnici stabilizacije ne jemljejo le kot svežnja ukrepov, ampak kot vsakodnevno prizadevanje za večjo proizvodnjo, za stalno rast produktivnosti dela, pa tudi ustrezno nagrajevanje po delu in rezultatih po delu. Za vse te aktivnosti bo prejela konferenca osnovne organizacije sindikata Predilnice ZLATI ZNAK SINDIKATA, ki ga podeljuje Republiški svet zveze sindikatov Slovenije na pobudo Občinskega sindikalnega sveta Litija.

Zakorakali smo v prvo leto srednjeročnega programa. Menimo, da je uresničljiv, saj smo razveljavljeni občinski samoprispevek nadomestili s krajevnimi skoraj v vseh krajevnih skupnostih, razen v štirih, ki pa bodo verjetno to tudi storile. Če želimo vse te naloge dobro in kvalitetno opraviti, pa se moramo opreti na lastne sile, dobro se moramo razumeti in spoštovati načelo, v slogi je moč, kar je bilo dokazano tudi na vseh referendumih po krajevnih skupnostih predvsem pa na uspešno izvedenih volitvah. Ravno tako so se tudi naši delegati pozitivno vključili v razprave na kongresih sindikata, partije in mladine in s tem prispevali delež k uresničevanju stabilizacijskih načrtov. Zadnja leta smo resnično živeli v iluzijah, morda smo veliko preveč pričakovali, da bomo hitro dosegli zastavljene cilje, pa so se nam preveč odmaknili. Kljub temu smo se nečesa naučili, spoznali smo, da zgolj z administrativnimi ukrepi ne moremo reševati problemov in zagotoviti napredka.

Pridružujemo se paroli 11. kongresa Zveze sindikatov Slovenije, ki pravi »HOČEMO, ZNAMO, ZMOREMO«. Zato za prvi maj s ponosom pripnimo tradicionalni rdeči nagelj, znamenje naše razredne pripadnosti, simbol naše privrženosti pravici in svobodi. In pohitimo ob koračnicah Sindikalnega pihalnega orkestra Litija na tradicionalno 10. srečanje občanov Litije in okolice na Sitarjevec.

Janez Kres

1. maja vsi na Sitarjevec

Občinski svet zveze sindikatov Slovenije Litija vabi vse delavce in občane na tradicionalno prvomajsko srečanje na Sitarjevcu. Kulturni program se bo pričel ob 10. uri.

Vabljeni!

Zadnji sklici skupščin v mandatnem obdobju 1982 — 1986

Občinske skupščine...

27. marca so se v veliki sejni dvorani zbrali na zadnjem zasedanju v tem mandatu delegati vseh treh zborov občinske skupščine.

V prvem delu so poslušali obrazložitve skupnih točk, potem pa so delo nadaljevali ločeno. Kljub temu, da je bila to zadnja seja, je bil dnevni red kar obširen. Delegati so obravnavali poročilo o delu občinske skupščine v obdobju 1982 — 1986, poročilo o delu izvršnega sveta, osnutek dogovora o skupnih temeljih planov medobčinskega sodelovanja, predlog družbenega dogovora o določitvi nalog in interesov splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in predlog odloka o ustanovitvi Pokrajinskega odbora za ljubljansko pokrajino.

Ob koncu se je dosedanji predsednik SO Litija tov. Branko Pintar zahvalil delegatom za prizadevno delo, skupščini novega mandata pa zaželel veliko uspehov.

... samoupravnih interesnih skupnosti

V času od 31. marca do 4. aprila so se zvrstile še zadnje skupščine samoupravnih interesnih skupnosti občine Litija.

Poleg skupnih točk — informacije o realizaciji sredstev skupne porabe, poročila o poslovanju delovne skupnosti skupnih služb, sklepa o ugotovitvi, da je sklenjen samoupravni sporazum o temeljih plana, prve uskladitve skupne porabe SIS družbenih dejavnosti za leto 1986 (prispevne stopnje iz OD se bodo z majem pri SOV povečale za 0.35, pri izobraževalni skupnosti za 0,48, pri kulturni skupnosti za 0,03, pri občinski zdravstveni skupnosti za 0.23, pri občinski skupnosti socialnega skrbstva pa se bo stopnja znižala za 0.20) — so posamezne skupščine obravnavale še svoje finančne načrte, poročila o delu posameznih izvajalcev in druga pomembna vprašanja.

Delegati skupščine kulturne skupnosti so se tokrat zbrali na gradu Bogenšperk, kjer so se ob ogledu gradu in muzejskih zbirk seznanili s problematiko obnove tega zgodovinskega objekta, svoje štiriletno delo pa strnili s poslušanjem mladega instrumentalnega ansambla, ki ga vodi Urška Meglič.

J. S.

Sestala se je občinska skupščina novega mandata

V ponedeljek, 14. aprila so se na ločenih sejah sestali novi delegati vseh treh zborov občinske skupščine.

Delegati družbenopolitičnega zbora so za svojega predsednika izvolili tovariša Janeza Lukača, delegati zbora združenega dela tovarišico Vido Vuković, delegati zbora krajevnih skupnosti pa tovariša Ivana Godca.

Na skupnem zasedanju so delegati za novega predsednika občinske skupščine izvolili tovariša Mirka Kaplja, za podpredsednika pa Jožeta Koviča. Za novega predsednika izvršnega sveta je bil izvoljen Bojan Mihelič, za podpredsednika Karlo Lemut, za člane pa: Anton Pavliha, Radovan Petje, Viki Šešok, Božena Manfreda, Andrej Kralj, Zlato Mantelj, Alojz Urbič, Marjan Mali in Janez Kastelic.

Predsednik OK SZDL tovariš Slavko Rokavec se je v imenu družbenopolitičnih organizacij zahvalil dosedanjemu predsedniku SO Litija tov. Branku Pintarju in predsedniku IS tov. Zvonimirju Bricu za uspešno štiriletno oziroma dveletno delo, novemu vodstvu pa zaželel veliko delovnih uspehov.

Delegati so na seji volili tudi predsednika in člane predsedstva SR Slovenije, delegate za skupščino SR Slovenije in zvezno skupščino.

J. S.

Mirko Kaplja, predsednik SO Litija

Bojan Mihelič, predsednik izvršnega sveta SO Litija

Simboličen zaključek kongresa ZSMS nekaj minut pred dvanajsto

12 kongres krško '86 zsms

»Nočemo ogrizkov, hočemo jabolko!«

V začetku aprila so se delegati občinskih konferenc ZSMS zbrali v Krškem na 12. kongresu slovenske mladine, ocenili štiriletno delo po novomeškem kongresu in sprejeli pomembne smernice za nadaljnje delo. Našo občino so na kongresu predstavljali Igor Parkelj, Jože Vrhovec, Metka Zagorc in Matjaž Mirtič.

Že 11. kongres je bil po temah, sklepih in dokumentih če že ne prelomen, pa vsaj drugačen. Tokrat so šli mladi še dlje. Potrudili so se, da je bilo čimmanj obredja. In kaj je bilo novega? Delegati so imeli omejen čas za razpravljanje in zlasti nekateri predsedujoči so energično prekinjali tiste, ki so si želeli zgolj ohladiti usta. Delegati niso le brali svojih referatov, temveč so drug drugega z razpravo dopolnjevali in prav mladina si je za to pionirstvo v Krškem zaslužila aplavz.

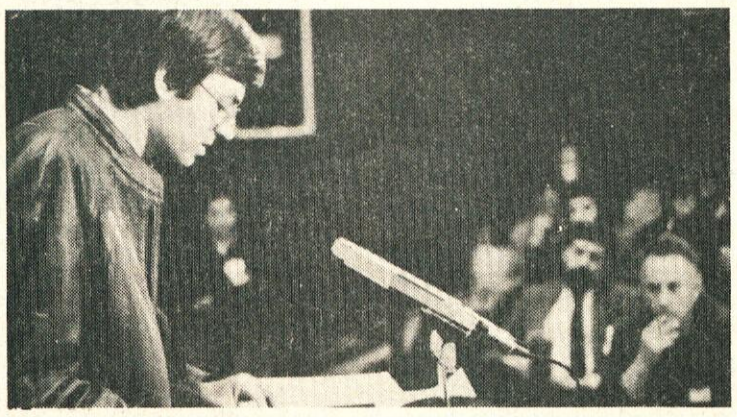

Robert Černe, predsednik RK ZSMS, je na plenarnem zasedanju prebral sklepe in stališča 12. kongresa ZSMS.

Mladi pravijo, da tudi prihodnost ni več tisto, kar je bila nekoč.

Skrajni čas je, da se kmetijstvu prizna, kar mu pripada, da se tudi tu uveljavijo ekonomske zakonitosti, zagotovijo sistemski viri financiranja, da se tako onemogoči neupravičeno prelivanje akumulacije in izenači socialni ter ekonomski položaj kmeta s statusom delavca.

iz Sklepov kongresa

Med DPO je prav mladinska organizacija prva spoznala, kako se da svojo dejavnost predstaviti z dobro propagandno dejavnostjo med samim kongresom. Po mestu so bile postavljene makete raket in plakati, ki so propagirali prizadevanja mirovnih in ekoloških gibanj ter drugih alternativnih oblik mladinskega dela. Ob spomeniku Matije Gubca na glavnem prireditvenem prostoru so bile postavljene številne stojnice, kjer so bili razstavljeni rezultati dela mladih (knjige, bedži, časopisi,....). Že prvi dan kongresa so pripravili maratonski rock koncert, naslednji dan pa ples za vse goste in delegate v prostoru hotela Sremič. Tako smemo reči, da so mladi in stari prebivalci Krškega ves čas živeli s kongresnim razvedrilnim programom in tako vsaj posredno tudi s kongresom.

Iz obilice zabavnega programa so kljub temu izzvenele vse razprave in sklepi, ki so jih sprejeli mladi. Pobude in stališča so poslali Republiški konfrenci SZDL, Skupščini SRS in SFRJ, konferenci ZSMJ ter drugim. Naštejmo le pomembnejše.

V SZDL bodo dali pobude za javne razprave o možnosti neposrednih volitev v delegatsko-skupščinskem sistemu, o ukinitvi smrtne kazni v Jugoslaviji in spremembi 133. člena Kazenskega zakona SFRJ, ki govori o verbalnem deliktu, o položaju delavcev, ki živijo in delajo v SRS, o ustanovitvi inštituta za ekologijo SRS in o pobudi služenja civilnega vojaškega roka. Prav tako so predlagali popolno moralno in politično rehabilitacijo po nedolžnem obsojenih na dachauskih procesih.

Kongres je predlagal nekatere spremembe Zakona o združenem delu. Skupščini SRS bodo predlagali formiranje posebne skupščinske komisije, ki bo proučila vse možne učinke velikih kapitalnih investicij (TGA Kidričevo in Jeseniška jeklarna). Zahtevali bodo ratifikacijo helsinške konvencije o zaščiti zraka iz leta 1973.

Kongres je potekal v Domu Edvarda Kardelja, pred njim pa se je neprestano odvijal kulturno-zabavni program.

Mlada generacija se v prizadevanju za čim celovitejše osvetljevanje polpretekle zgodovine zavzema za dostopnost zgodovinskih virov. Še posebej pogrešamo poglobljeno analizo gospodarsko političnega razvoja v nekaterih obdobjih povojnega časa.

iz Sklepov kongresa

Matjaž Mirtič, Metka Zagorc in Jože Vrhovec med večernim pogovorom po bogatih razpravah.

Mladi so na najrazličnejše organe in organizacije naslovili kopico predlogov in stališč, za kar so že bili deležni kritike, češ, kaj samo drugim nalagate naloge. Problemi mladih pa so problemi celotne družbe. Mladi se ne postavljajo več v obrobje družbenih dogajanj in želijo aktivno oblikovati prihodnost, ki ni več tisto, kar je bila nekoč.

Nemalokrat se po Zasavju ponoči sliši otroški jok. To je jok otrok, ki imajo kronični bronhitis. Po nepreverjenih podatkih boleha za bronhitisom vsak peti otrok v Zasavju.

iz razprave Zorana Tomšeta, Trbovlje

Tekst in foto:
RUDI BREGAR

Štafete mladosti ne bo

Štafete mladosti letos ne bo v naši občini. Ko so na RK ZSMS delali razpored za letošnje leto, so nekatere občine izpustili, med njimi tudi Litijo. Tako se bo štafeta v drugih občinah zadržala dalj časa, v Litiji pa jo bomo lahko pozdravili prihodnje leto. Kljub temu pa bodo mladi pripravili osrednjo prireditev ob mesecu mladosti in jo združili s sprejemom pionirjev v ZSMS. Tako so se dogovorili na Občinski konferenci ZSMS Litija.

RUDI BREGAR

Druga občinska kandidacijska konferenca

V okviru volilnih opravil so se 25. 3. 1986 prvič sestali novo izvoljeni delegati zborov občinske skupščine na drugi občinski kandidacijski konferenci. Na seji so razpravljali o rezultatih volitev v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih ter kandidacijskih aktivnostih med prvo in drugo sejo občinske kandidacijske konference. Ugotovili so, da so bili vsi predlagani kandidati za opravljanje odgovornih dolžnosti v občini Litija izvoljeni v temeljne delegacije, in tudi to, da ni bilo dodatnih predlogov za te dolžnosti. Na podlagi teh ugotovitev so se z glasovanjem odločili, da kandidate, ki so bili predlagani na I. seji občinske kandidacijske konference, predlagajo v izvolitev občinski skupščini in skupščinam samoupravnih interesnih skupnosti. Določili so, da se za delegata zveznega zbora Skupščine SFRJ predlaga tov. Janez Lukač s Polšnika. Strinjali so se tudi s kandidati za opravljanje dolžnosti predsedstva in članov predsedstva Skupščine SRS, kandidati za delegate v zboru republik in pokrajin Skupščine SFRJ ter kandidati za nosilce vodilnih in drugih dolžnosti v republiški skupščini in skupščinah SIS v republiki.

Podprli so predlog za predsednika izvršnega sveta in se seznanili s predlogom njegovih članov. Seje se je udeležilo štirinštirideset delegatov.

U. S.

Iz dela občinskega komiteja ZKS Litija

Konec meseca se je na drugi seji sestal občinski komite ZKS Litija in svojo pozornost namenil zlasti položaju družbenih dejavnosti v občini Litija, gospodarjenju v OZD v letu 1985 in oceni volitev v naši občini.

Namen obravnave položaja družbenih dejavnosti je bil ugotoviti položaj družbenih dejavnosti pri nas in pa za našo občino konkretizirati sklepe in stališča 19. seje CK ZKS. Ugotovili smo, da so zaostrene gospodarske razmere tudi v naši občini zahtevale zmanjševanje deleža sredstev za skupno porabo. Zato smo morali zmanjšati investicije v družbenih dejavnostih, poslabšal pa se je tudi materialni položaj izvajalcev. V razpravi je bilo poudarjeno, da smo pri uresničevanju svobodne menjave dela nazadovali in da je zaradi omejenih sredstev vedno manj možnosti za odločanje v okviru samoupravnih interesnih skupnosti, saj je vse že vnaprej determinirano z indeksi. Kljub manjšemu zaostajanju skupne porabe v občini kot v SRS se pri izvajanju programov še kažejo težave zaradi pomanjkanja sredstev, kritično pa je postalo tudi zaostajanje osebnih dohodkov delavcev v družbenih dejavnostih. Razpravljalci so se strinjali s tem, da se je položaj v lanskem letu vendarle nekoliko izboljšal. Razprava je bila zaključena z ugotovitvijo, da je pogoj za razvoj družbenih dejavnosti rast dohodka gospodarstva, h kateremu prispevajo svoj delež tudi družbene dejavnosti. Zato bomo presekali porabniško gledanje na družbene dejavnosti. Vzpodbuditi bo potrebno delovanje delegatskega sistema, k čemer mora prispevati izobraževanje delegatov, priprava konkretnih in razumljivih gradiv ter pomoč strokovnih služb pri delu delegacij. Aktivnejši bodo morali postati tudi delegati družbenih skupnosti v organih upravljanja OZD s področja družbenih dejavnosti. Izvajalci programov družbenih dejavnosti bodo morali še naprej skrbeti za racionalno uporabo sredstev in pri oblikovanju programov s strokovnega stališča predlagati prioritetne naloge. Za področje zdravstva, kjer nas pesti izguba, pa morata TOZD Zdravstveno varstvo in SIS za zdravstvo pripraviti osnutek krčenja obsega dejavnosti, če ne bomo zmogli zagotoviti dovolj sredstev. Komite se je zavzel tudi za sprotno usklajevanje osebnih dohodkov delavcev na tem področju z rastjo osebnih dohodkov delavcev v gospodarstvu, s tem da je potrebno vsem izvajalcem zagotavljati relativno enak položaj v delitvi.

Ob **obravnavi gospodarskih rezultatov** smo ugotovili, da smo v preteklem letu v občini dobro gospodarili, več smo proizvedli, povečali produktivnost, zaposlenost in izvoz. Ob tem pa je zaskrbljujoča skromna rast akumulacije in pa dejstvo, da največje OZD v občini, kot so Predilnica, IUV TOZD Usnjarna Šmartno in Lesna industrija Litija, ki so tudi največje izvoznice, niso dosegle obsega akumulacije iz preteklih let. Ob tem smo postavili zahtevo, da se odpravijo težave, ki jih je povzročil spremenjeni devizni sistem. To zahtevo smo posredovali tudi s pripombami na dokumente za kongres ZKS. V tem letu bomo morali bolj kot doslej spoštovati predvidena razmerja na področju razporejanja dohodka, ki so bila lani neugodna. Posebej bo potrebno proučiti stanje v vseh OZD, kjer so osebni dohodki pod poprečjem in celo pod 40.000.— din (TOZD Pletilja, TOZD Mizarska proizvodnja, Gostinsko podjetje Litija). Stališče komiteja je tudi, naj v OZD ob obravnavi trimesečnih rezultatov tudi primerjajo letne podatke s panožnimi, s tem da analizirajo vzroke za slabše rezultate od poprečnih in pripravijo ukrepe za izboljšanje stanja. Seveda morajo komunisti v vseh OZD stalno spremljati gospodarski položaj in zahtevati izvajanje stabilizacijskih programov ter njihovo dopolnjevanje glede na spremenjene razmere. To še posebej velja za podpoprečne OZD in pa Lesno industrijo Litija, kjer je en TOZD posloval z izgubo, ki je sicer pokrita, vendar so rezultati celotne OZD slabi.

Ob oceni volitev komite sicer ugotavlja, da je bila udeležba na volitvah v krajevnih skupnostih dobra, saj je glasovalo 94,19% vseh volilcev, slabša pa je bila udeležba v organizacijah združenega dela (88,8). Zaskrbljuje pa dejstvo, da se je precej povečalo število volilcev, ki so glasovali proti predlaganim listam.

Zato je občinski komite ZKS vse osnovne organizacije zadolžil, da temeljito analizirajo volitve v svojem okolju in v primeru slabših rezultatov ugotovijo razloge za odstopanje.

B. V.

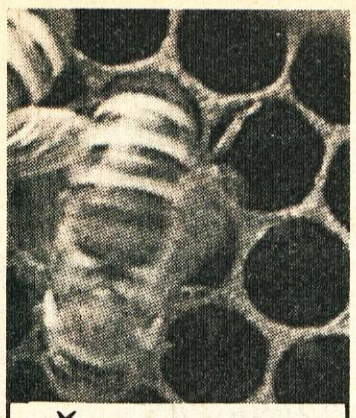

Čebelarstvo

Sonce že pošteno greje, naše čebele že lepo izletavajo in nosijo prvo obnožino. V srca čebelarjev se je naselil nemir. Prav tak, ki vlada v panju. Toda marsikje čebelnjaki samevajo ali pa je vrvež samo pred enim ali dvema panjema. Starejši čebelarji, navajeni vseh težav in mlajši, neizkušeni, sklanjajo glave, slišati je samo besede: »Ostala mi je samo še ena družina.«

Novice, ki prihajajo, so porazne. Dolga zima, varaoza, jesenski ropi so opravili svoje. To se je dogodilo tudi izkušenim čebelarjem. Bojimo se, da bo število čebeljih družin upadlo za polovico. Malo bolje je le v višjih legah. Vsi čebelarji upamo, da bo ob tej katastrofi pomagala tudi družba, v nasprotnem primeru in brez sredstev je upanje mnogo manjše. Prepričani smo, da bomo skupaj premagali tudi to krizo. Škode se moramo zavedati čebelarji pa tudi naša družbeno-politična skupnost. V prejšnji številki smo omenili, da med, propolis, čebelji vosek, cvetni prah, čebelji strup predstavljajo le desetino gospodarskega pomena čebel. Vse drugo je opraševanje. Če tega ne bo, tudi sadja in drugih pridelkov ne bo zadosti.

Da bi bil naš boj uspešnejši, smo organizirali konec marca strokovno predavanje z naslovom Zatiranje varaoze. Uspelo nam je dobiti dobrega strokovnjaka, mag. Javornika, ki je s svojo strokovnostjo in enostavnim jezikom veliko pripomogel k boljšemu razumevanju, razblinil je mit o obeh skrajnostih mnenja o varaozi:
da je neškodljiva in
da je boj proti njej neuspešen.

Z diapozitivi in prijetno besedo smo dodobra spoznali to bolezen, tega našega velikega sovražnika. Navzočih je bilo 75 članov čebelarjev. Najbolj razveseljivo pri vsem pa je to, da so se vabilu na predavanje odzvali tudi nečlani čebelarji. Nekateri izmed njih so se ob tej priliki tudi včlanili v društvo. Tega smo lahko zelo veseli in upamo, da bodo tudi drugi šli po teh stopinjah in se nam pridružili. Če je pristojbina previsoka (za 10 panjev znaša skupaj z naročnino za mesečno revijo Slovenski čebelar 2050,00 din), pa se lahko dogovorimo, da se plača samo članarina, ki znaša 200 din in je odvisna od števila panjev.

S posveta o zatiranju varaoze lahko sklenemo:

1. Varaoze ne moremo uničiti, lahko pa jo omejimo in preprečimo večjo škodo. To dosežemo s spomladanskim in jesenskim plinjenjem. Učinkovita so vsa sredstva, ki so na razpolago, pogoj pa je, da se držimo navodil. Najbolj enostavno sredstvo je FOLBEX VA, ki je tudi najmanj nevarno. Z njim plinimo testno in še trikrat po štiri dni.
2. Varaoza po približno petih letih postopoma degenerira in oslabi.
3. Pri delu moramo biti dosledni. Za čebele moramo najti čas. Potrebna je vsa skrb, ki pa se nam bo obrestovala. Imeli bomo zdrave in močne čebelje družine. Zanemarjene družine čebel so zapisane propadu, so leglo raznih bolezni in ogrožajo tudi sosednje čebelnjake. Vse čebelarje pozivam, da se s posameznimi vprašanji obrnejo pisno na moj naslov (Graška c. 25/a Litija). Skušal bom najti ustrezen odgovor sam ali pa pri tistih strokovnjakih, ki posamezna področja najbolj obvladajo. Morda se bo nekaterim poklicnim čebelarjem zdelo naše pisanje preenostavno, toda zavedati se morajo, da je v naši sredini veliko čebelarjev, ki jim razna predavanja v Ljubljani niso dostopna, zlasti k metom in starejšim članom. V naslednjih številkah bom poskusil opraviti razgovore s starejšimi čebelarji, ki nam bodo posredovali svoje izkušnje.

Franci Grošelj

Navodila

za izvajanje Samoupravnega sporazuma o uresničevanju zdravstvenega varstva v letu 1986 (Ur. list SRS št. 26/83)

I. OSNOVE ZA VALORIZACIJO V LETU 1986

1. Po podatkih Zavoda SRS za statistiko znaša povprečni mesečni neto osebni dohodek na zaposlenega delavca v SRS v letu 1985 **54.967 din** (Ur. list. SRS št. 8/86). Na tej osnovi se obračunajo povračila za stroške prehrane in nastanitve v drugem kraju v državi (38. člen), stroški posmrtnine (41. člen) in pogrebnine (42. člen).

II. IZRAČUN POVRAČIL, NADOMESTIL

1. Povračila za stroške prehrane in nastanitve v drugem kraju v državi znašajo od **1. 3. 1986 dalje**:
   — 824 din ali 1,50% povprečnega mesečnega neto osebnega dohodka v SRS v minulem letu za več kot 8 ur odsotnosti,
   — 1.649 din ali 3% povprečnega mesečnega neto osebnega dohodka v SRS v minulem letu za več kot 12 ur odsotnosti, če upravičenec tudi prenočuje v drugem kraju,
   — 412 din ali polovica zneska iz 1. odstavka, če traja odsotnost več kot 8 ur — za otroka, starega od 1 do 7 let.
2. Denarna pomoč ob smrti — POSMRTNINA znaša od **1. 3. 1986 dalje**:
   — 38.477 din ali 70% povprečnega mesečnega osebnega dohodka v SRS v minulem letu.
3. Povračilo stroškov pogreba — POGREBNINA znaša od **1. 3. 1986 dalje**:
   — 43.974 din ali 80% povprečnega mesečnega osebnega dohodka v SRS v minulem letu,
   — 21.987 din ali polovico zneska iz 1. odstavka za otroke do enega leta starosti.
4. Povračilo stroškov kilometrine — kilometrina znaša od 1. 3. 1986 dalje 34 din na km.

O uskladitvah nadomestil in povračil je razpravljal koordinacijski odbor za razvojne in druge skupne naloge pri OZS Litija na seji dne 20. 3. 1986 in jih potrdil.

STROKOVNA DELAVKA:
JOŽICA BELJA

Nagrade in priznanja »Inovator leta 1985«

Na seji skupščine Občinske raziskovalne skupnosti Litija 4. aprila 1985 so bile podeljene nagrade in priznanja »INOVATOR LETA 1985« za tehnične izboljšave in koristne predloge. Prejeli so jih:

— **tehnično-tehnološka skupina iz Usnjarne Šmartno,**
— **DRAGIŠA MAROJEVIĆ, dipl. ing. iz Kovine Šmartno,**
— **NACE KOPRIVNIKAR, strojni tehnik iz Industrije apna Kresnice,**
— **IVAN ZORE, VK delavec iz Predilnice Litija,**
— **ANDREJ MELE, VK delavec iz Gradmetala Litija.**

(foto: Zofka)

Mopedisti preplavili Litijo

Litijani, gotovo ste že opazili, da je to pomlad na naših ulicah veliko mopedistov, ki se vozijo vsevprek, dostikrat tudi brez cilja ali potrebe. Kar tristo mopedov je več kot jeseni — toliko so jih namreč prodali v Centromerkurju, ko so jih ponudili pod ugodnimi kreditnimi pogoji kar v delovnih organizacijah. Od tega je največ lahkih motorjev oz. mopedov z avtomatskim menjalnikom; ni jih treba registrirati in spadajo med kolesa.

Za uporabo »koles z motorjem«, kakor se jim reče, veljajo enaki predpisi kot za vožnje z navadnim kolesom. Ker pa so hitrejša, jih smejo voziti le starejši od 14 let, potem ko so opravili preizkus znanja iz prometnih predpisov. Torej, imeti morajo vozniško dovoljenje — najmanj potrdilo o poznavanju prometnih predpisov, in dopolniti starost, ko postane človek razsodnejši, odgovornejši in fizično sposoben obvladovati najmanjše motorno vozilo na dveh kolesih.

KAJ PA VIDIMO NA NAŠIH ULICAH?

S temi lahkimi motornimi vozili se vozijo otroci! Da, celo tako majhni, da morajo splezati na podstavek, da dosežejo sedež.

Ponosni starši jih pa vzpodbujajo. Ali se zavedate, da tak otrok lahko vozi le do trenutka, ko še ni potrebno hitro reagirati (zaviti drugam, ustaviti). Do takih situacij pa pri nedoraslih ljudeh hitreje pride, saj niso sposobni predvideti nevarnosti, ki preti izza hišnega vogala za ovinkom, ko ga prehiteva drugo vozilo, pa ga ne vidi, ko zavija, pa ne nakaže smeri, ker je ne more, in še bi lahko naštevali. Kaj pa ti otroci vedo o odnosu do šibkejših udeležencev na cesti, do pešcev in kolesarjev? Ali so sposobni ustaviti pred prehodom za pešce? Pomislite, kako ogrožajo s svojo neveščo vožnjo kolesarje na kolesarskih stezah, kamor tudi ta vozila spadajo. Često jih vidimo voziti tudi po več drug poleg drugega, ko primerjajo svoje zmogljivosti in zmogljivosti jeklenih konjičkov.

Kako vozijo skozi križišče (mislim na križišče s semaforji v Litiji)? Ali ste že videli kolesarskega mopedista, ki bi skozenj zapeljal po kolesarski poti kot je edino pravilno? Redki so taki, sploh pa med tistimi, ki še ne bi smeli z motornim vozilom na cesto.

Tudi odrasli, ki se ponašajo z vozniškim dovoljenjem A, B, C in kaj veš še katere kategorije delajo tako, saj se pri učenju vožnje z avtomobili niso zanimali za kolesarjenje.

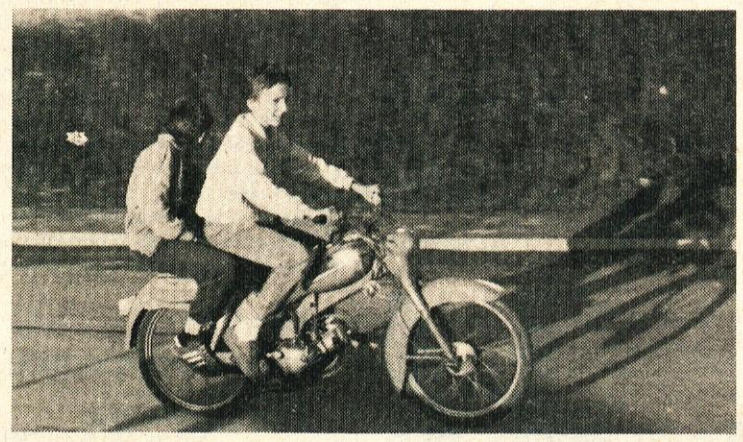

KDO PA DAJE OTROKOM MOPEDE?

Vsi jih gotovo ne ukradejo! Tudi kupiti jih niso mogli sami! Torej starši! Ali ste kdaj pomislili, kako neodgovorno ravnate, ko dovoljujete in omogočate svojim premladim potomcem, da se izpostavljajo nesrečam in ogrožajo druge.

Si mar želite, da se vašemu otroku kaj hudega pripeti? Ne verjamem, da ste pomislili, da bi tudi vaš otrok bil eden od 5 mrtvih ali 33 poškodovanih v naši občini v lanskem letu. Toda, zakaj potem....?

Miličniki ne bodo tega preprečili. Ne morejo! Tudi nauki v šoli ne zadostujejo. Starši, vi ste tisti, ki lahko za to pravočasno poskrbite, pa tudi morate!

SVET ZA PREVENTIVO V CP
MATIC MALENŠEK

DA BI SE RAZUMELI IN VEČ USTVARILI

Kaj misliš, sodelavec?

V prejšnji številki smo prikazali, kakšni so odnosi med nami pri vodenju. Prikazali smo dejstvo, da ne znamo izkoristiti največjega potenciala, to je uma, znanja in izkušenj naših delovnih ljudi. Sedaj pa bomo pogledali, kako je v svetu, in potem razmišljali naprej.

Najdlje na tem področju so prišli na Japonskem. Prav zanimivo, ali ne? Kapitalistična država, pa tako razmišljanje. Res je, da sta mentaliteta in življenje na japonskem drugačna. Japonci so uvedli v delovnih sredinah skupine, sestavljene iz ljudi z enako stopnjo izobrazbe, a različnih profilov. Te skupine so se sestajale za kratek čas, iskale probleme iz svoje sredine in podajale predloge za rešitev. Pogosto so rešitev tudi izvedle (možna so vsa področja delovanja: kvaliteta, produktivnost, manjši izmet itd). Če se poglobimo v statistične podatke, ugotovimo, da je Japonska dežela z visokim število inovacij, visoko produktivnostjo in mnogimi patenti. Del tega prav gotovo lahko pripišemo tudi omenjenemu sistemu. Izkušnje z Japonske so se hitro prenesle v druge razvite dežele in tudi dežele tretjega sveta. Z istim načinom so poiskusili v ZDA, V. Britaniji, Mehiki, J. Koreji, Honkongu itd. Pobudo za to posnemanje Japoncev so dale zlasti velike firme, kot je npr. LOCHED. Argumenti proti temu, češ da je to tipična japonska zadeva in ne sodi v drugo okolje, so bili jalovi. Praksa je namreč to demantirala. V ZDA imajo celo svoj kongres IAKUC. Prav tako je v V. Britaniji. Z dobrimi rezultati se pohvalijo tudi v skandinavskih deželah, ZRN in Franciji. Pomembno pa je, da ta način dela s pridom izkoriščajo tudi nekatere dežele tretjega sveta. V socialističnih deželah do nedavnega o tem ni bilo ne duha ne sluha. No, sedaj pa vemo, da imajo na Madžarskem svoj vladni program, pa tudi v NDR. Doseženi rezultati v omenjenih deželah so naravnost presenetljivi, tudi če jih gledamo s stališča njihove družbene ureditve, izobrazbe, socialnih motivov in navad. Umevno postaja, da se s spodbujanjem osebnega angažiranja delavcev ter s priznavanjem in realizacijo njihovih samoniklih rešitev, da doseči velike rezultate. Priče smo tudi pojavu, da se večali manj stalna oblika takih skupin uveljavlja v različnih gospodarskih okoljih.

Čeprav gre v navedenih primerih za dežele z drugačno družbenoekonomsko ureditvijo, kot jo imamo pri nas, smemo vseeno pričakovati, da bomo z ustrezno prilagojenim pristopom in metodami dela, ki ustrezajo naši družbeni ureditvi in samoupravnim odnosom, dosegli enako dobre rezultate.

Prihodnjič: KAKO TO DOSEČI PRI NAS?

Franci Grošelj

PISMA BRALCEV

»Jezik je večni mladenič«

V uredništvo smo prejeli pismo bralke S. S. Vsebino objavljamo v nekoliko skrčeni obliki.

»Spoštovani! Rada bi vas opozorila na pravopisno napako, ki sem jo zasledila v zadnji, posebni izdaji Glasila občanov.

Na zadnji strani le-tega je Razglas o voliščih in pri navajanju imen naselij je zagrešena napaka. Načrt pravil za novi slovenski pravopis, kot tudi že ustaljena raba, predvideva, da se dvobesedna zemljepisna lastna imena, ki poimenujejo naselja, zapisujejo po pravilu, da se druga beseda v takšnem poimenovanju piše z malo začetnico le v petih primerih, ko gre za besede s predmetnim pomenom: vas, trg, mesto, selo, naselje.

Zaradi tega bi morali v Glasilu občanov zapisati: Gornji Vrh in ne Gornji vrh, Obla Gorica in ne Obla gorica .... Čeprav verjetno še niso popravljena stara poimenovanja ob hišnih številkah, ki se pravopisno ravnajo po starem Slovenskem pravopisu (1962), pa mislim, da je potrebno, da se držimo rabe, ki je uveljavljena v tako zakonitem delu, kot je Atlas Slovenije in ki se dejansko uveljavlja že dlje časa in je gotovo tudi smiselno utemeljena.«

Pisma naše bralke S. S. smo bili zelo veseli, saj se doslej, vsaj v zadnjem času, ni zgodilo, da bi nam kdo pišal zaradi jezikovnih napak, ki jih, žal, lahko najdemo tudi v našem glasilu. Pred leti smo že uvedli jezikovni kotiček, ki pa je, zaradi pomanjkanja sodelavcev »živel« le kratek čas.

Najbrž bralki, ki nas je opozorila na pisavo dvobesednih zemljepisnih lastnih imen, ne bomo mogli zadovoljivo odgovoriti, ker je tu še veliko nejasnosti. Sicer pa pojdimo po vrsti.

V Slovenskem pravopisu, ki je izšel leta 1962, je pri zemljepisnih lastnih imenih zapisano: Če je ime naselja sestavljeno iz določilnega pridevnika in občnega imena, pišemo pridevnik z veliko, samostalnik pa praviloma z malo začetnico, vendar to ne velja za imena: Bela, Bistrica, Konjice, Preska, Štifta... Obča imena brod, jama, peč, rtič, vas, vrh... pišemo zmeraj z malo začetnico. Kadar pa določilni pridevnik (Stari, Zgornji ...) ločuje bližnja naselja enakega imena, pišemo tudi drugo besedo z veliko začetnico: Spodnji Log, Veliki Gaber, Blejska Dobrava ... Nadalje pišemo: Črni potok, toda Srednji Potok, Gorenji Potok, saj kadar našteti pridevniki ničesar ne ločujejo, tudi ni napačna pisava občnih imen z malo začetnico.

Profesor Jože Toporišič navaja v prvi knjigi Slovenskega knjižnega jezika pri zemljepisnih lastnih imenih naslednja pravila:

Pri sestavljenih zemljepisnih imenih, kjer je druga beseda občno ime, le-to včasih vendarle pišemo z veliko, čeprav bi ga po našem pravilu morali z malo. Tako pisanje se je uveljavilo pri posameznih imenih (Škofja Loka, Rimske Toplice) in takrat, kadar imajo občna imena log, gaber, loka, brda, dobrava, slatina ... ob sebi pridevniški prilastek, ki opozarja na to, da je v bližini še kraj, ki ima samo drugačen prilastek. Tako pišemo Veliki Gaber, Spodnji Log, Srednje Brdo (če je v bližini še kakšno) ali Srednje brdo (če ni v bližini kraja s podobnim imenom).

V Krajevnem leksikonu Slovenije, ki je izšel leta 1971, so pretežno upoštevana pravila, ki smo jih navedli v prejšnjih dveh odstavkih. Če primerjamo zapis dvobesednih krajev naše občine, zapisanih v Krajevnem leksikonu in omenjeni številki Glasila občanov, ugotovimo razlike le pri štirih imenih, ki so narobe zapisana v glasilu; gre za naselja Pusti Javor, Jablaniški Potok, Velika Goba in Mala Goba, ki imajo v Glasilu občanov pisano drugo besedo z malo začetnico.

V Atlasu Slovenije, ki je izšel leta 1985, so v imenskem kazalu res zapisana vsa sestavljena zemljepisna lastna imena tako, da ima veliko začetnico tudi druga beseda, razen v primerih, ki jih navaja naša bralka v svojem pismu. Le pri besedi selo sta zapisani obe možnosti: Mala Sela (v občini Litija) in Mala sela (v občini Črnomelj).

V besedilu, kjer predstavlja posamezne pokrajine, pa najdemo naslednje zapise krajev: Zali log, Zidani most, Črni kal, Višnja gora...

Iz navedenih primerov lahko sklepamo, da je za pisanje sestavljenih zemljepisnih lastnih imen veliko pravil, še več izjem, poleg tega pa precej nejasnosti. Strinjamo se s trditvijo bralke S. S., da gredo prizadevanja jezikoslovcev v to smer, da bi pisali pri sestavljenih zemljepisnih lastnih imenih drugo besedo z malo začetnico le v petih primerih, vendar ta praksa še ni uzakonjena, čeprav bi to zlasti v šolah olajšalo poučevanje, tako se pa naši učenci učijo pravopisnih pravil, še po starem, pa tudi v javnem obveščanju, mislimo na tisk, ravnajo enako. V novi Toporišičevi slovnici iz leta 1976 in 1985 pa sploh ne zasledimo poglavja o pravopisu.

Še večja zmeda pa je na področju pisanja predmetnih (stvarnih) lastnih imen, kjer pa skoraj ne mine dan, da ne bi v našem dnevnem tisku zasledili nedoslednosti.

Če verjamemo izreku, zapisanem v naslovu, potem lahko pričakujemo nadaljnje spremembe v pravopisu, vendar jih praksa, žal, prepočasi potrjuje.

Za uredniški odbor:
Boris Žužek

Kultura

Zadnja abonmajska predstava

— V petek, 21. marca, je Slovensko ljudsko gledališče iz Celja sklenilo peto abonmajsko sezono v Litiji, celjski gledališčniki so uprizorili komedijo G. Feydeauja Bolha v ušesu, s katero so več kot dve uri zabavali dobro zasedeno dvorano.

Osmošolci v Cankarjevem domu

— Sredi marca so šmarski osmošolci obiskali Cankarjev dom v Ljubljani, kjer so v veliki dvorani poslušali koncert Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije; na sporedu je bila glasbena pravljica Ptički skladatelja Otorina Respihgija, ki jo je spremljala primerna razlaga.

Srečanje lutkarjev in gledališčnikov

— Tretjo soboto v marcu so se v Litiji srečale lutkovne skupine naše občine, tokrat že drugič. Pred polno dvorano najmlajših obiskovalcev so nastopili lutkarji LILU s Pajkovo delavnico, skupina šmarske šole je zaigrala Grdega račka, vzgojiteljice Vzgojnovarstvene organizacije Litija igrico Marinka praznuje, skupina z Vač pa Čarobno skrinjo. Na področnem srečanju, ki je bilo teden pozneje v Trbovljah, so naši lutkarji predstavili Pajkovo delavnico in Grdega račka.

V nedeljo, 23. marca, pa so se prvič srečale gledališke skupine. Dopoldne so domačini na Polšniku uprizorili igro N. Simona Bosa v parku, popoldne pa so Vačani gostovali z dvema skupinama v Kresnicah. Prva je uprizorila enodejanko Zvoneta in Anke Kolenc Zaradi jeze bogov, druga pa Nušićevo komedijo Analfabet.

Harmonikarski recital Franca Žiberta

— V mali dvorani Slovenske filharmonije je imel 25. marca samostojen nastop harmonikar Franc Žibert iz Litije; predstavil je glasbena dela tujih in jugoslovanskih skladateljev. Polna dvorana je pozorno spremljala nastop enega prvih domačih koncertantov na harmoniki, kritik Franc Križnar pa je v oceni tega koncerta zapisal: »Franc Žibert je zaigral kar petero klavirskih del in le dvoje izvirnih skladb za harmoniko solo. Kljub klavirskim skladbam je koncertant na solističnem recitalu več kot uspel, saj se je kot neobremenjen glasbenik in nenehen borec za pravice harmonike v glasbi prikazal v izvrstni luči.«

Temu uspehu pa je dodal Franc Žibert še drugega, te dni je izšla njegova prva samostojna plošča, ki bo, vsaj tako upamo, naprodaj tudi v njegovem rojstnem kraju — v Litiji.

Razmah plesne dejavnosti

— V ljubiteljski dejavnosti, ki jo povezuje Zveza kulturnih organizacij Litija, prevladuje glede množičnosti glasbeno področje, na drugem mestu pa so gledališčniki ter lutkarji. V zadnjih dveh letih pa sta se zelo razmahnili še folklorna in plesna dejavnost. Folklorne skupine Javorje in plesne skupine Rondo iz Jevnice ni treba predstavljati, saj sta se uveljavili že na mnogih prireditvah v občini, pa tudi izven nje.

Plesne skupine, le-teh je pet, med njimi tri šolske, delujejo v Jevnici, Litiji, Šmartnem in Gabrovki; izvedle so že skupne nastope v Litiji, Gabrovki in Jevnici, večkrat pa so se predstavile še posamezno.

Sredi marca je potekalo v dvorani Zadružnega dela v Jevnici 1. občinsko plesno prvenstvo v družabnih in modernih plesih, ki sta ga uspešno organizirali skupina Rondo in ZKO Litija. Sodelovali so tekmovalni pari in posamezniki iz Jevnice, Vač, Šmartnega, Litije, Gabrovke in celo iz Ljubljane, Senožeti in Dola, predstavile pa so se tudi plesne skupine Rondo, osnovne šole Litija in KUD Vide Pregarc iz Ljubljane. Tekmovalcev in nastopajočih je bilo veliko, še več pa radovednih obiskovalcev vseh starosti, tako da je bila sicer prostorna jevniška dvorana kar pretesna.

V družabnih plesih sta pri pionirjih zmagala Manja Gradišek in Darko Vrhovec (Osnovna šola Litija), pri mladincih Špela in Franci Ostrež (Rondo Jevnica) in pri članih tudi domačina Mateja Novak ter Igor Parkelj. Pri disco plesih sta bila najuspešnejša Nataša Lovše pri dekletih ter Smajo Safić pri fantih, pri break danceu pa znova Nataša Lovše in Brane Baš. Člana domače plesne skupine Rondo Mateja Novak in Igor Parkelj sta prejela največ točk še pri rock and rollu.

Zanimiva prireditev se je zaradi velikega števila tekmovalcev in nastopajočih skupin nekoliko zavlekla, vendar so navdušeni obiskovalci vztrajali do konca. Organizatorja prvega prvenstva pa že razmišljata, da bi bilo treba v prihodnje šolske skupine ločiti od odraslih in pripraviti dve prireditvi.

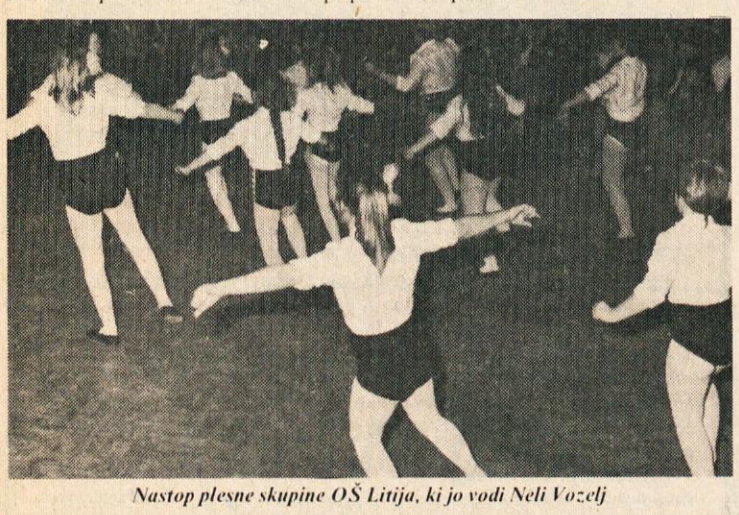

Nastop plesne skupine OŠ Litija, ki jo vodi Neli Vozelj

Na odru so imeli prostor vsi nastopajoči: tekmovalci in plesne skupine

Razstava Marije Smolej

— V marcu je razstavljala v avli litijske občinske skupščine članica KUD Kresnice Marija Smolej. Prikazala nam je portrete duševno prizadetih ljudi — otrok in odraslih — s katerimi se srečuje vsak dan na svojem delovnem mestu. Ni nas malo, ki jih poznamo, se z njimi srečujemo, delamo, skratka, z njimi živimo. In vsak dan znova spoznavamo, da so sicer res duševno prizadeti, ampak še vedno ljudje, ki svoja čustva izražajo neprikrito, ljudje, ki zaupajo drugim in pričakujejo potem primeren odnos tudi od okolice; žal so tu mnogokrat razočarani.

Njihove portrete je avtorica narisala po študijskih fotografijah, saj sami ne morejo pozirati. Njihovi izrazi so za marsikoga velikorat čudni, vedno pa izražajo prošnjo po človeški opori. Slikarji pravijo, da obraz izraža tudi človekov notranji svet, svet, ki ga malokdo pozna. Ključ do njega pa je lahko samo iskrena naklonjenost, zaupanje in poštenost na obeh straneh.

Škoda je le, da je šla prva zanimiva razstava Marije Smolej, ki je tudi prva glede omenjene tematike, tako neopazno mimo nas.

Boris Žužek

Paket kulturnozabavnih prireditev

Odbor za klubsko dejavnost in prireditve Jevnica, v njem so aktivni seveda mladi, je v marcu pripravil paket kulturnozabavnih prireditev. Med drugim so pripravili znano TV oddajo v živo Srečanja s priljubljenim TV znancem Mitom Trefaltom, občinsko plesno prvenstvo in prijeten družaben disco večer ob video posnetkih novejših in nekoliko starejših popularnih skladb.

Prireditve so potekale ob sobotah zvečer, na njih se je zbralo v povprečju po dvesto mladih, vse prireditve pa so mladi pripravljali na prostovoljni bazi z željo, mladim ponuditi čimveč kulturne hrane. Zato sploh niso razmišljali o kakršnemkoli komercialnem učinku.

Obiskali smo jih na zadnji prireditvi, na gostovanju danes že popularnega potujočega videodisca Sraka, ki ga »vozi« Drago Vovk. Kot gost večera je nastopil kantavtor Dušan Uršič. Izkazalo se je, da so jevniška dekleta dokaj sramežljiva, saj niso mogli izvesti tekmovanja za izbor miss večera, ker se nobena punca ni prijavila. Kakorkoli že, mladi Jevničani so dobro poskrbeli za zanimivo preživljanje prostega časa in mnogim bi lahko bili za zgled. Denimo Litijanom, ki slovijo po nezainteresiranosti za kulturne prireditve. Jevničani podobne prireditve načrtujejo še v mesecu maju, nam je povedal Jani Jerant, idejni vodja na področju klubske dejavnosti v Jevnici.

Tekst in foto:
RUDI BREGAR

V času kongresa ZSMS je v Jevnici gostovala kanadska glasbena umetnica Jennifer Garrett, ki je v uri in pol zapela in zaigrala več kanadskih, ameriških in drugih narodnih pesmi. v Jevnico je prišla po uspešni turneji v Vojvodini, Hrvatski in seveda Sloveniji. Jennifer je na kitari spremljal tudi član ljubljanske skupine Epitaf Uroš Novak.

Glasbeni večer je v živo popestril Cantavtor Dušan Uršič

5 LET LUTKOVNE SKUPINE LI-LU

V letošnjem letu zaključujejo litijski lutkarji peto leto uspešnega dela

V letošnjem letu zaključujejo litijski lutkarji peto leto uspešnega dela.

Lutkovna skupina je bila ustanovljena na pobudo občinskega komiteja in ZKO Litija. Poleg svojega samostojnega dela je skupina vseh pet let sodelovala z Matično knjižnico pri urah pravljic in tako s svojim sodelovanjem popestrila pisano besedo.

Največje uspehe so lutkarji dosegli v zadnjih 3 letih. Po dveh letih delovanja so namreč spoznali, da so sposobni iz svojih lutk izvabiti precej več. Začeli so s trdim delom. Vse večkrat so se sestajali v svojem majhnem prostoru nad dvorano na Stavbah in vadili za nove nastope. Ob tako zagnanem delu in resnični predanosti vseh članov uspeh ni izostal. Po nastopih na republiških srečanjih v Ljubljani in naslednje leto v Novi Gorici, na katerih je skupina dobila laskave ocene, njihovo ime ni bilo več neznanka za slovenski avditorij. Krona njihovega delovanja pa sta bila nastopa na lanskem Borštnikovem srečanju in gostovanje na Madžarskem.

Skupina kljub tem uspehom ni zaspala na lovorikah, saj pravijo njeni člani: »Nikoli nismo tako dobri, da ne bi mogli biti še boljši.«

LI-LU sestavlja trenutno 9 članov. Večina jih je že redno zaposlenih, pa vendar vedno najdejo čas za svoje ljubljence — slona, volka, muho, pajka ter jim poskušajo v njihove penaste ude vdihniti življenje — del sebe. Ko jim to uspe, ko vidijo, da so lutke s svojo živostjo in neposrednostjo uspele razvedriti naše malčke, je to za njih največja nagrada.

Čestitajmo torej lutkovni skupini LI-LU iz Litije za njen peti rojstni dan in ji zaželimo še na mnoga leta!

G. Mavretič

S predstave litijskih lutkarjev (foto: Janez Kobal)

Mladinski kulturni dnevi

Mestna konferenca ZSMS Ljubljana, Republiška konferenca ZSMS, Glasbena mladina Ljubljane in Slovenije, Kulturna skupnost Ljubljane in Slovenije te. Festival Ljubljana so letos pripravili 18. mladinske kulturne dneve, ki bodo potekali od 13. do 30. maja letos v Ljubljani. V program so zajeli koncerte, gledališke, operne, baletne in lutkovne predstave ter filme. Informacije lahko dobite na šolah in Občinski konferenci ZSMS Litija.

RUDI BREGAR

F A C T 1 8

Filmska razglednica

Maj, mesec mladosti, ljubezni in igrive navihanosti, je že tu in s tem tudi že enajsta filmska razglednica. Filmsko razglednico smo si zamislili kot obširno obvestilo o sporedu litijskega kinematografa. Namenjena je vsem, ki jih filmi zanimajo, še posebej pa občanom, ki živijo izven širšega območja mesta Litija, kajti v te kraje filmski plakati ne prihajajo.

V rubriki poskušam tudi na kratko predstaviti vsebino filmov, kar pa mi včasih zaradi različnih razlogov in prostorske stiske ne uspe. Vendar kljub vsemu upam, da si je ta rubrika priborila vašo pozornost in da jo radi prebirate.

Pester spored v maju bosta začela dva zabavna filma: ameriška komedija LJUBEZEN V RIU in ameriški akcijski ROCKY III.

Filma bosta na sporedu še v času prvommajskih praznikov in bosta tako prijetno dopolnila k vedremu vzdušju.

Ameriško komedijo LJUBEZEN V RIU sem predstavil že v prejšnji številki, zato le nekaj vrstic o Rockiju. To je že tretji del filmske sage o majhnem predmestnem boksarju, ki je nepričakovano deležen velike slave. Syilvester Stallone se bo tudi tokrat spopadel z navidez močnejšim, a ne skrbite zmagal bo!

Po dolgem času bo zopet na sporedu jugoslovanski film. To bo film UNA, ki je v lanskem letu buril duhove po Jugoslaviji. Priča smo strastni ljubezni med profesorjem in njegovo mlado slušateljico. V glavnih vlogah: Rade Šerbedžija, Milena Dravič itd.

Na naslednji film, pa vas še posebej opozarjam. Zaradi velikega interesa (tudi v svetu) so se jugoslovanski distributerji, odločili za ponovni odkup ameriškega gangstrskega filma BOTER. Verjetno bo mnogim mamicam obtem zatrepetalo srce, saj se verjetno spominjajo odlične igre Marlona Branda in glasbe Rafaela Ferra (Ljubezenska tema).

Torej ne zamudite enkratne priložnnosti in si 10. oziroma 11. maja oglejte to izredno filmsko stvaritev.

Vročica sobotne noči je dosegla veliko gledarnost, zato so se ustvarjalci odločili še za njen drugi del, ki nosi naslov OSTATI ŽIV. V glavni vlogi ne nastopa nihče drug kot JOHN TRAVOLTA, režija pa je bila v rokah nepremagljivega Sylvestra Stallonea.

KO ZAZVONI TELEFON je ameriška kriminalka, v kateri bo polno nelogičnosti in žrtev.

21. in 22. maja bo na sporedu še en jugoslovanski film in sicer komedija ČLOVEK S ŠTIRIMI NOGAMI.

V centru dogajanja so generalni direktor (igra ga Mija ALEKSIČ), njegova žena (Milena Dravič) in mlada, vedno pomanjkljivo oblečena soseda (Tanja Baškovič). Ko se v ta trikotnik vmešajo še sosedin mož, tisk, prijatelji, kolektiv in vsa javnost, se vse skupaj dobro zaplete, razplete in konča na najneobičajnejši način. Veliko razlogov za dobro sprostitev!

Ljubitelje vojnih filmov pa vabimo v kino 24. oziroma 25. maja, ko si boste ogledali ameriški vojni film BEG V ZMAGO.

Do konca meseca bomo zavrteli dva filma, ameriški western ČLOVEK S SREBRNE REKE in ameriško dramo POD VULKANOM.

Človek s srebrne reke je herojska zgodba o dečku, ki odrašča v težki borbi za življenje. Ko mu umre oče, ostane brez pravice do domače zemlje in je zato prisiljen delati kot delavec na bogatem ranču. Na ranču se tudi zaljubi v gospodarjevo hčer, vendar mu da gospodar jasno vedeti, da njegove hčere ni vreden. Toda fant je vztrajen in morda se mu bo to celo obrestovalo. V glavnih vlogah igrajo Kirk Douglas, Tom Burflinson in Terence Donovan.

Za konec pa še obvestilo, da predvajamo filme, po poletni shemi in sicer ob sredah in sobotah ob 17h in 19h, v četrtkih in nedeljah ob 17 h!.

Obilo lepih trenutkov še naprej!

G. Mavretič

C T 1 8 F A

NOVA AKCIJA KNJIŽNICE

Bralna značka za odrasle

Matična knjižnica dr. Slavko Grum Litija je pripravila za delavce Predilnice Litija akcijo BRALNA ZNAČKA ZA ODRASLE.

Namen akcije je približati knjigo in lepo slovensko besedo tudi delavcem v združenem delu.

Delavci knjižnice so s pomočjo delavca iz Predilnice Litija sestavili seznam poučnih in leposlovnih knjig. Iz predlaganega seznama bodo bralci prebrali eno poučno knjigo, 2 knjigi slovenskih pisateljev, 1 knjigo jugoslovanskih in eno drugih pisateljev. Tekmovalci morajo prebrati 5 knjig in vpisati kratko oceno na posebne liste.

Knjige si bodo lahko izposojali v matični knjižnici in v Predilnici.

Začetek akcije bo 15. aprila 1986, konec pa v mesecu knjige (od 15. oktobra do 15. novembra).

Bralce bomo med akcijo vzpodbujali. Izmed bralcev, ki bodo knjige prebrali do 15. septembra bo žreb določil 5 knjižnih nagrad in 5 vstopnic za gledališke in kinopredstave.

Vsi bralci — tekmovalci bodo na koncu prejeli Grumovo bralno značko. Organizirali bomo tudi posebno prireditev, srečanje s slovenskimi pisatelji.

V akcijo se lahko vključijo vsi občani!

SEZNAM KNJIG ZA BRALNO ZNAČKO ZA ODRASLE

Poučne knjige
Mikeln, M.: Pekel 1941
Kajzer, J.: S tramovi podprto mesto
Trstenjak, A.: Človek v stiski ali Človek v ravnotežju
Mikeln, M.: Stalin, življenjska pot samodržca
Sila spomina
Craig, W.: Bitka za Stalingrad
Kardelj, E.: Spomini

Knjige slovenskih pisateljev
Jurčič, J.: Deseti brat
Mihelič, M.: Ure mojih dni
Švajncer, J.: Sovraštvo in ljubezen
Zidar, A.: Strasti v grapi
Sivec, I.: Tedaj so cvetele češnje
Cankar, I.: Podobe iz sanj
Svetina, T.: Volčiči
Vreg, R.: Podeželska zdravnica
Kranjec, M.: Povest o dobrih ljudeh
Bevk, F.: Ljudje pod Osojnikom
Munih, J.: Sovraštvo ni večno
Ribičič, D.: Zaupanje
Jančar, D.: Galjot

Knjige pisateljev drugih jugoslovanskih narodnosti
Nikolić, S.: Jeklo in gobelin
Božič, M.: Kurlani
Krleža, M.: Smrt Florijana Kranjčeca
Kovačič, A.: V registraturi
Aralica, I.: Koža za boben
Božović, S.: Tebi, moja Dolores
Šenoa, A.: Kmečki punt

Knjige tujih pisateljev:
Steinbeck, J.: Vzhodno od raja
Remarque, E. M. Na zahodu nič novega
Kirst, H.H.: Zadnjo karto izigra smrt
Dostojevski, F. M.: Bratje Karamazovi
Pasternak, B.: Doktor Živago
Christie, A.: Umor v Orient ekspr.
Hašek, J.: Dobri vojak Švejk
Zola, E.: Nana
Gorki, M.: Mati

ČESTITAMO ob dnevu OF 27. aprilu in prazniku dela 1. maju

Predilnica Litija

Osnovna šola Dušan Kveder-Tomaž Litija

HP Kmetijska zadruga Gabrovka—Dole

Gostinsko podjetje Litija

Kmetijska zadruga Litija

Obrtno združenje Litija

Ljubljanska banka Gospodarska banka Ljubljana Ekspozitura Litija

Beogradska banka Temeljna banka Ljubljana PE Litija

Kovina Šmartno

Državna založba Slovenije Poslovalnica Litija

SCT Ljubljana TOZD Industrija apna Kresnice

Zavod za izobraževanje in kulturo Litija

Gozdno gospodarstvo Ljubljana TOZD Gozdni obrat Litija

Mesarija in prekajevalnica Litija

SO Kozmetično-kemični izdelki Berčon Litija

Cvetličarna Vijolica Ulanec Tončka in Zvonko Litija

Društvo upokojencev Litija

Lesna industrija Litija
— TOZD Mizarska proizvodnja
— TOZD Plastika
— TOZD Furnirska proizvodnja
— TOZD Žagarska proizvodnja
— Delovna skupnost skupnih služb
— TOZD Furnirska proizvodnja
— TOZD Žagarska proizvodnja

Industrija usnja Vrhnika TOZD Usnjarna Šmartno

Osnovna šola Lojze Hostnik-Jovo Gabrovka

SGP Beton Zagorje ob Savi TOZD Gradmetal Litija

Osnovna šola Franc Rozman-Stane Šmartno pri Litiji

Tekstil TOZD Pletilja TOZD Maloprodaja trgovina Slivna Litija

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI OBČINE LITIJA

KRAJEVNA SKUPNOST JEVNICA

Jevniška mladina ne odneha

Mladi Jevničani v zadnjem času organizirajo poleg zabavnih prireditev vedno več pravih kulturnih predstav, katerih rezultati, višja kulturna osveščenost in zavest, bodo vidni šele čez nekaj let.

Tako kot so precej prireditev pripravili v marcu, načrtujejo še več podobnih srečanj za mlade in stare v maju. V kulturni dvorani bo gostoval Janez Hočevar — Rifle z Občinskim vojakom Švejkom, za dan mladosti pa pripravljajo v gasilskem domu otvoritev prostora za klubsko dejavnost.

Dejavnost vodi odbor za klubsko dejavnost in prireditve, ki združuje kulturo, je nit med mladinsko organizacijo in kulturno-umetniškim društvom, med mlajšo in starejšo generacijo. S klubskimi večeri bodo začeli jeseni, praviloma ob petkih, večje prireditve pa bodo izvedli ob sobotah in nedeljah.

»Vse te dejavnosti združujejo precejšnje število mladih,« nam je dejal **Jani Jerant**. Pa tudi jevniška mladina oziroma mladinska organizacija je zelo aktivna. Med drugim bodo 26. in 27. aprila odšli v Avstrijo na obisk k svojim vrstnikom. Ob tej priložnosti nameravajo navezati tesne prijateljske stike. O obisku bomo poročali v naslednji številki Glasila občanov.

Jani Jerant

Tekst in foto: RUDI BREGAR

KRAJEVNA SKUPNOST PRIMSKOVO

»Mladim ni vseeno, kaj delamo«

Primskovljani so v prejšnjem srednjeročnem obdobju obogateli za marsikatero pomembno pridobitev. Četudi večkrat slišimo, da se je to področje začelo razvijati po letu 1972, ko so dobili novo osnovno šolo, vendarle smemo zapisati, da je razvoj po letu 1980 naraščal, obenem pa se je krepila družbenopolitična dejavnost, še posebej med mladimi, ki v zadnjih letih ne zapuščajo množično primskovskih hribov.

Pa se ustavimo kar pri političnem delu. Na Primskovem delujeta le socialistična zveza in mladinska organizacija, drugih nimajo. Delo SZDL vodi **Marinka Vidgaj**, ki je obenem tudi učiteljica v osnovni šoli, v socialistični zvezi pa je aktivna že deset let. Marinka pravi, da je SZDL zadnja leta mnogo bolj povezana s problemi kraja kot nekdaj.

Tudi na Primskovem ni šlo najbolje z delom delegacij. Delo je odvisno predvsem od vodje delegacije in že pri evidentiranju bi morali paziti, koga predlagamo, meni Marinka, saj so mnogi zaposleni v različnih izmenah in se delegacije težko sestajajo. Verjetno pa bo delo delegacij v naslednjem obdobju živahnejše, saj so k evidentiranju pristopili z vso resnostjo, nekaj svežine pa bo prineslo tudi več kot tri četrtine »mlade krvi«.

Težišče vsega dela je zreducirano na konec tedna, saj krajani, bodisi zaradi službe ali dela na kmetijah, ne najdejo časa za udejstvovanje med tednom. Za obveščanje na Primskovem občasno izdajajo glasilo Čez hrib in dol, ki ga nameravajo v kratkem legalizirati z registracijo, sicer pa vse zadeve objavljajo tudi preko oglasnih tabel, ki so jih postavili pred leti.

Že v uvodu smo omenili, da je čutiti vse večji vpliv mlade generacije. Mladina se je organizirala v letu 1982, prva njihova resnejša akcija pa so bila prizadevanja za uvedbo avtobusne povezave z Litijo. Že dobra tri leta vozi avtobus in tako so mnogi dobili zaposlitev v litijskih delovnih organizacijah in zato o brezposelnosti na Primskovem skorajda ne moremo pisati. O delu mladih Marinka pravi:

»V zadnjih letih se čuti vpliv mladinske organizacije, predvsem med mladimi, saj jim ni več vseeno, kaj delamo na Primskovem. V zadnjem obdobju se je mladinska organizacija izredno angažirala pri pripravah na uvedbo krajevnega samoprispevka. Ob ustanovitvi organizacije so krajani v mladih videvali zgolj nepotrebno druženje in zabavo, manj pa politično delo. Pri mladih hitreje opazijo napake kot pri starejših.«

Prav na pobudo mladinske organizacije so najprej ustanovili kolesarski klub, ki je svoje delo razširil na območje celotne občine, zaradi finančnih težav pa je njegova dejavnost močno upadla. Ustanovili so tudi KUD Primskovo, v katerega so povezali mlado in starejšo generacijo. Lani so Primskovljani porušili vmesno steno med učilnicama v šoli in postavili premično steno ter tako dobili prostor za najrazličnejše prireditve. Zdaj nameravajo zamenjati tla in upajo, da jim bo pri tem pomagala tudi šola. Kupiti morajo še dodatno opremo za izvajanje kulturnih aktivnosti.

Po razveljavljenem občinskem samoprispevku so se odločili za svojega, po programu pa so sredstva namenili za dograditev krajevnega vodovoda, razširitev telefonskega omrežja, dokončno ureditev gasilskega doma v Sobračah in razsvetljave na postajališčih. Lani so ob pomoči pripadnikov JLA z Vrhnike zgradili glavni cevovod vodovoda, letos pa nameravajo narediti še priključke do interesentov. Od 1. julija naprej jim bodo na pomoč ponovno priskočili vojaki in nadejajo se, da bo voda po pipah pritekla že letošnje leto.

Prav tako so se krajani v veliki želji, da dobijo telefone, lotili akcije za razširitev telefonskega omrežja in se ob pomoči občinskih organov povezali s podjetjem za PTT promet. Še ta mesec bo narejen natančen projekt, za telefone pa se je odločilo blizu 90 domačinov in lastnikov vikendov. Po predvidevanjih bo moral vsak naročnik odšteti okrog 200 tisoč din in prispevati več kot 100 tisoč din v delu. Tako so se že dogovorili, da mora vsak dati sedem drogov in če ne bo zapletov, bodo telefoni zvonili že letos.

V vodstvu KS ne dvomijo, da jim vsi načrti ne bi uspeli. Posamezniki sicer često ovirajo delo, vendar so krajani z dosedanjimi akcijami dokazali, da se ne ustrašijo tudi tistih, ki zahtevajo mnogo odrekanja in finančnih sredstev. Tako večino denarja za vzdrževanje krajevnih cest in zimsko pluženje zberejo sami, enako so naredili za obnovo porušenega obzidja na pokopališču. V njihovih glavah pa že več let živi želja, da bi v krajevni skupnosti dobili proizvodni obrat. Tokrat se jim bo želja vendarle uresničila, saj naj bi poskusna proizvodnja stekla že prihodnje leto.

Tekst in foto: RUDI BREGAR

Marinka Vidgaj, predsednica KK SZDL Primskovo

Marko Ovnik: pri delu delegacij je bilo precej težav. Običajno sem bil na seji sam

V Ješcah naj bi že v letošnjem letu pričeli graditi proizvodni obrat Avtomontaže iz Ljubljane. Izdelovali bodo grelne naprave, kar tri četrtine proizvodov pa bo namenjenih izvozu. Tako bo precej Primskovljanov in krajanov iz sosednjih KS dobilo zaposlitev, saj predvidevajo, da bodo v začetku zaposlili okrog 60 delavcev, kasneje pa naj bi obrat še razširili. Če ne bo zapletov pri zbiranju sredstev in gradnji, naj bi poskusna proizvodnja stekla konec prihodnjega leta.

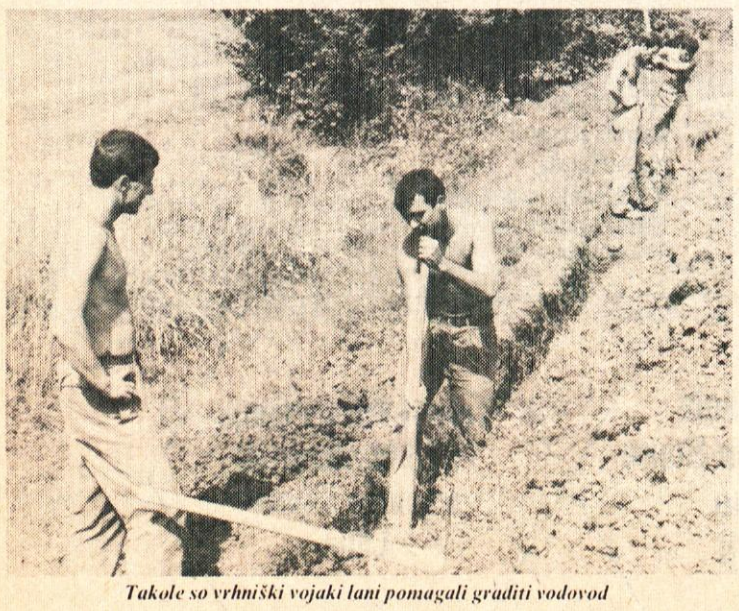

Takole so vrhniški vojaki lani pomagali graditi vodovod

Ustavno sodišče SRS je prejelo pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti 1. krajevnega samoprispevka. V njej pobudnik zatrjuje, da program ne zajema območja celotne krajevne skupnosti, da so rezultati referenduma ponarejeni ter da krajani niso imeli dovolj časa za razprave o programu. Vodstvo krajevne skupnosti je ustavnemu sodišču takoj poslalo ustrezno dokumentacijo o izvedbi vseh postopkov za uvedbo samoprispevka.

Tečaj o negi bolnika

Občinski odbor RK Litija je v sodelovanju s krajevno organizacijo organiziral 18-urni tečaj o negi bolnika na domu. Udeležilo se ga je 15 tečajnic, vodila pa ga je Monika Smuk iz litijskega zdravstvenega doma. Tečajnice so bile s predavanji izredno zadovoljne, saj so bila popestrena z obilico praktičnih vaj.

RUDI BREGAR

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža in očeta

FRANCA VOZLA

se iskreno zahvaljujemo domačim gasilcem in drugim gasilskim društvom za spremstvo na njegovi zadnji poti, kresniškim pevcem za zapete žalostinke in g. župniku za pogrebni obred. Hvala tudi sosedom za tolažbo in pomoč v teh težkih trenutkih. Vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali, še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Minka, hčerka Marija in sin Franci z družino

ZAHVALA

Ob izgubi dragega brata in strica

AVGUSTA OKROGARJA

se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje. Posebno se zahvaljujemo Lovski družini Šmartno, govorniku za poslovilne besede, pevcem za zapete žalostinke, Usnjarni Šmartno za venec ter duhovniku za obred.

Žalujoči: sestri Mila in Tončka in ostali sorodniki

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega moža in očeta

VINKA LOGAJA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, sodelavcem, znancem in prijateljem za pomoč, darovano cvetje, za izraze sožalja in spremstvo na zadnji poti.

Logajevi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in starega ata

AVGUSTA PINTARJA

po domače Pintarjevega Gustelna iz Ponovič se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem sosedom za pomoč, izkazano sočutje, izrečena sožalja in podarjeno cvetje.
Posebno zahvalo smo dolžni LD Litija in vsem lovcem, ki so pokojnika po lovskem običaju pospremili na njegovi zadnji poti. Enako se zahvaljujemo litijskim rogistom, pevcem in savskemu duhovniku za opravljeni obred in spremstvo ter vsem, ki so se poslovili od njega na savskem pokopališču.

Žalujoči vsi njegovi

KRAJEVNA SKUPNOST SAVA

Delo sveta KS Sava

Konec marca 1986 se je sestal svet KS Sava pod predsedstvom Vladimira Mrzelja v razširjeni sestavi z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v krajevni skupnosti.

Člani sveta so porabili mnogo svojega prostega časa, da so samoupravno reševali mnoge probleme in naloge pri izvajanju plana za leto 1985. Uspešno se je izvedla izgradnja novega dela pokopališča, uredila trgovina na Savi, uredil hudournik ob pokopališču in druge administrativne zadeve, ki jih je čedalje več.

V sodelovanju z ostalimi DPO so bile izvedene akcije za uspešno izglasovan krajevni samoprispevek, s katerim je nastala trdna osnova za realizacijo zadanih nalog. Poleg tega so člani sveta in predsednik skupščine KS aktivno sodelovali pri izdelavi prostorskega in srednjeročnega plana za obdobje 1986—1990.

V naslednjem obdobju je potrebna večja angažiranost vseh članov sveta skupščine KS ter delegacij v SIS. Svet je delegiral delegate, ki so uspešno delali, v samoupravno komunalno skupnost in skupnost za ceste.

Kljub vsem težavam lahko ugotovimo, da je bilo preteklo leto za napredek KS Sava zelo uspešno.

V načrt KS Sava za leto 1986 so vključili naslednje naloge: izboljšati ponudbo v trgovini, izboljšati pogoje vzgoje in izobraževanja, v zadružnem domu urediti oder in opremo, menjati kritine, žlebove in popraviti fasado, na večnamenskem igrišču namestiti varnostno ograjo in izravnati igrišče, ustanoviti gradbene odbore za ureditev cest Sp. Log in Sava — Leše ter pridobiti ustrezno tehnično dokumentacijo, vzdrževati cesto Sava — Ponoviče, odpraviti poškodbe in vzdrževati odtoke in bankine, vzdrževati most čez Savo, popraviti vozišča in zaščitne ograje, napeljati in vzdrževati javno razsvetljavo, vzdrževati obstoječe vodovode, urediti hudournike in odtoke iz mlake na Savi, prizadevati si za ureditev avtobusnih postajališč, zgraditi drugo fazo pokopališča in mrliške vežice, urediti odlagališča za odpadke, usposabljati enote CK in gasilskih desetin, nabaviti hidrante in motorne črpalke ter zagotoviti sredstva in pogoje za opravljanje administrativnih del.

Angelca Ocepek

KRAJEVNA SKUPNOST HOTIČ

Delo DPO bo treba povezati

Tokrat bomo nekoliko podrobneje predstavili krajevno skupnost Hotič, za vse tiste, ki ne veste točno, kje se nahaja, pa povejmo, da se skozi Hotič peljete v Ljubljano, iz Hotiča pa je moč priti tudi na Vače in Slivno, kjer je geometrično središče Slovenije.

Kot povsod, se tudi v Hotiču srečujejo z neprestanimi problemi in težavami, ki so v zaostrenih družbenih pogojih značilne za vsako temeljno celico združevanja in dela delovnih ljudi in občanov. **Pavla Pintarič, predsednica krajevne organizacije SZDL**, nam je povedala, da ima Socialistična zveza v zadnjem času vedno več dela, s tem pa tudi večjo odgovornost za vse odločitve v kraju. Kratkomalo, ljudje, ki se v krajevni skupnosti tudi politično udejstvujejo, so preobremenjeni.

Socialistična zveza je veliko vlogo odigrala pri pripravah na uvedbo krajevnega samoprispevka, za katerega so se v kraju odločili prvič. **Berto Pintarič, predsednik sveta krajevne skupnosti**, ki je pred kratkim prevzel to dolžnost, pravi, da bodo s 16 milijoni din, kolikor jih bodo zbrali, najprej zgradili avtobusno postajališče v Sp. Hotiču, razširili pokopališče, obnovili cesti Hotič-Jesenje, ki jo je lani poškodoval plaz, Bitiče-Jesenje in razširili vodovod v Jesenjah.

Tako kot so pred leti krajani vložili ogromno prostovoljnega dela v graditev večnamenske zgradbe, kjer so danes trgovina, gasilski dom in dvorana, ter lansko gradnjo vodovodnega omrežja, jim tudi v naslednjih letih zanesljivo ne bo težko priskočiti k zadovoljevanju skupnih potreb in interesov, pravi Berto. Ob tem pa se nekateri mnogo premalo zavedajo prizadevanj krajanov v vseh krajevnih skupnostih, ki kljub sistemskemu zbiranju sredstev za nekatere naloge prispevajo sredstva iz lastnih žepov.

Berto nam je povedal, da imajo v kraju TOZD Separacija in je v njem zaposlenih tudi manjše število njihovih krajanov, večina pa se jih vozi v litijske delovne organizacije in v Ljubljano. Med DPO imajo v Hotiču socialistično zvezo in mladinsko organizacijo, komunisti delujejo v skupni osnovni organizaciji z Vačami, borci pa se vključujejo v Litiji, pravi Pavla Pintarič in nadaljuje:

»Zastopanost mladih v delegacijah je in v vsaki delegaciji je vsaj en mladinec. Mislim, da je zastopanost mladih v vseh organih krajevne skupnosti kar dobra.«

Tega po razgovoru z **Darjo Juvan, predsednico mladinske organizacije** ne bi mogli trditi z gotovostjo, saj pravi, da so se aktivno vključevali v delovne akcije pri gradnji vodovoda in gasilskega doma, kjer bodo dobili mladinsko sobo, več težav pa se je pojavljalo v političnem delu.

»Sploh ne sodelujemo v SZDL in KS. Tega doslej ni bilo, zato mislim, da bo naša prednostna naloga prav na tem področju, saj zdaj niti ne dobivamo vabil za njihove seje. Mladi si želimo tudi kulturne dejavnosti in radi bi ustanovili kulturno-umetniško društvo, predvsem pa v delo vključili tudi starejšo mladino, ki bi nam bila pripravljena pomagati in svetovati.«

Mladi se zbirajo v osnovni šoli, če seveda dobijo ključ, sicer pa v gostilni zato jim bo prostor v gasilskem domu zelo dobrodošel. Sredstva za dograditev jim bo dala krajevna skupnost. Kot povsod, ima tudi Darja včasih probleme doma, češ, kaj se bo ukvarjala s politiko, četudi je to delo ne ovira pri učenju. Je namreč učenka srednje ekonomske šole. Učenci hodijo prva štiri leta v osnovno šolo v Hotiču, v višjo stopnjo v Litijo, študij pa nadaljujejo v Ljubljani, nekateri pa v Trbovljah in tudi Kranju.

Tudi mladinska organizacija se srečuje s težavami, ob našem obisku v krajevni skupnosti pa se nam je utrnila misel, da bodo morali v prihodnje nekoliko bolj koordinirati delo med DPO in samoupravnimi organi v KS, pri čemer bo morala prav frontna SZDL odigrati pomembno vlogo.

Teksti in foto: RUDI BREGAR

Pavla Pintarič, predsednica krajevne organizacije SZDL Hotič

Berto Pintarič, predsednik sveta krajevne skupnosti Hotič

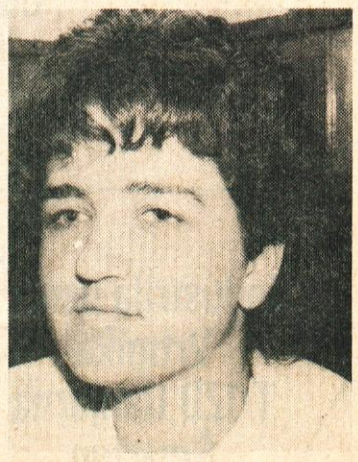

Darja Juvan, predsednica osnovne organizacije ZSMS Hotič

ŠE POMNITE, TOVARIŠI?

Napisala:
Helena Potokar

Ponižujoče življenje

Ko se je začela druga svetovna vojna, sem z mamo in očetom živela na Bregu pri Litiji in vodila njuno gostilno. Z nami je bila tudi moja nečakinja Danica, ki je že v rani mladosti ostala brez staršev.

Vojna! V naših krajih je zavladal okupator in počutili smo se kot ovca med volkovi. Vendar ovce nismo hoteli ostati in takoj, ko smo zvedeli za OF, smo postali njeni simpatizerji. Okoliščine so bile namreč take, da smo v naši hiši že prvo zimo sodelovali s to organizacijo. Dajala je zavetje prvim organizatorjem OF s tovarišem Francem Poglajenom in Francem Gorencem na čelu. Med njimi je bil tudi moj brat Viktor in spominjam se njegovih besed, ko je rekel, da se bo vojna šele začela. Kako prav je imel in kako kruta je bila, sva oba občutila na lastni koži.

Doživeli smo hude udarce. V mislih imam dva dogodka, prvega v maju 1942, ko so aretirali Viktorja, ki je do konca vojne prestal mnogo hudega, in drugega, v avgustu 1943, ko so aretirali tudi mene — potem ko je Danica odšla v partizane.

Bilo je 29. avgusta opoldne, ko se je pred našo hišo ustavil črn osebni avtomobil. Izastopila sta gestapovec in raztrganec (iz Konjarjeve hiše). V avtomobilu je sedelo še mlado dekle. Kot sem pozneje ugotovila, je bila to Štefka iz Pustovega mlina.

Najprej so vso hišo razmetali in preiskali, nato so mi ukazali, naj se oblečem. Tako sem v naglici morala zapustili moja ostarela in nebogljena starša, ne da bi vedela, da mamo vidim zadnjič. (Poslej sta za njiju skrbela moja sestra Jožefa in njena hčerka Tonka, ki sta stanovali v neposredni bližini. Obe sta takrat že bili vključeni v narodnoosvobodilno gibanje).

Po prihodu v litijske zapore je nekdo zakričal: »Ti dve sta za dol!« Tako sva se znašli v groznem prostoru (kjer sta bila prej tudi Štok in Planinšek), brez oken in zraka, v »temnici«. Dva dni sva zaman čakali na kakršnokoli hrano ali vodo. Nato so me peljali na zaslišanje. Bila sem popolnoma omotična od lakote, žeje in svetlobe, ne da bi se dobro zavedala, kaj se dogaja. Spraševali so, kolikor se lahko spomnim, za Danico in za neko suho meso, ki so ga našli na naši podstrehi. Ne spominjam se več, od kod je bilo tisto meso in za koga. Naše ni bilo. Gestapovec mi je vrgel v glavo pepelnik in za las sem se mu izognila. Vrgli so me nazaj v temnico še za tri dni. Verjetno bi se zaslišanje nadaljevalo, če ne bi bil pripravljen transport za Begunje, kamor so priključili tudi mene. Tako se sobe, v kateri so bile ostale zapornice, le bežno spominjam in mislim, da sem bila z njimi le en dan pred odhodom v Begunje. Bila sem namreč med zadnjimi, ki smo bili takrat aretirani.

V Begunje nas je odpeljal tovornjak. Čeprav smo bili pod psihičnim pritiskom, ker nismo vedeli, kaj bodo naredili z nami, se mi je zdelo kakor v hotelu v primerjavi s tistim, kar sem doživela prej. Toda to je bilo le navidezno. Tudi tukaj so nas doleteli hudi dnevi, posebno tisti grozni dan v januarju, ko so odpeljali naše fante iz Litije: Okorna, Planinška, Štoka in seveda še mnogo drugih talcev in jih ustrelili. Onemele in objokane smo gledale skozi okna in tolažile sestre in žene ustreljenih.

Ugibale smo, kaj bo z nami. Ni bilo treba dolgo čakati. Še v januarju je neko jutro završalo na hodnikih. Zvedeli smo, da se pripravlja transport za koncentracijsko taborišče. Bila sem na seznamu skupaj z ostalimi sotrpinkami iz Litije: Marijo Bajde, Babi Lindner, Fani Okorn, Andrejo Turk-Planinšek, Ivanko Podlipnik in Tončko Povše.

Klicali so nas na hodnik — po vojaško. Ko smo bile vse zbrane, nam je vodja zaporov naredil govor in se norčeval iz nas rekoč: »Izbrali smo same najboljše.« Vsaka je dobila hlebček — pol kilograma kruha. Nekatere so zagrizle takoj, misleč, da bodo te dobrote deležne še večkrat. Zelo so se zmotile! Strpali so nas v kamion in nas odpeljali na železniško postajo Lesce. Po nekajurnem čakanju je prisopihal že nabasan tovorni vlak iz Ljubljane. V našem vagonu nas je bilo približno trideset. Ne bom pozabila dobrotnika, ki se je znašel ob vagonu in nam nametal salam kar po tleh. Pobirale smo jih kot otroci bonbone. Vsa sreča, kajti naše potovanje je trajalo štiri dni in pet noči. Vesele bi bile, ko bi imele vsaj slamo na tleh, pa tudi te ni bilo.

Ko so nas popolnoma izčrpane pripeljali na cilj, je bilo to taborišče RAWENSBRÜCK. Prispeli smo pozno zvečer in strpali so nas v ogromno kopalnico. Tu smo zopet prestale grozno noč. Vse moči so me zapustile. Popadale smo po mokrih betonskih tleh in seveda zaspale na smrt utrujene, žejne, lačne. Že zjutraj ob štirih nas je prebudilo čudno ropotanje, cepetanje oz. coklanje. Da, to so bile lesene cokle, obutev, ki so jo imele vse interniranke v taborišču. Tako se je začel takozvani jutranji »apel«, to je preštevanje ljudi. Gledala sem in poslušala to coklanje kot čudo, nato sem se zgrudila. Ne vem, ali mi je kdo pomagal ali ne, saj so dobesedno hodili po meni. K sreči nas pazniki še niso imeli na očeh, sicer ne vem, kaj bi me doletelo — palica ali vedro vode. Prestale smo ta prvi pretres in napodili so nas v druge kopalnice.

Še danes ne vem, kako sem bila zaznamovana, da so me ostrigli na balin, saj se je to zgodilo samo meni iz Litije in še enemu dekletu iz Tirne — Tončki Povše. Odvzeli so nam vso obleko, v zameno pa smo dobile kaznjeniške uniforme, v katerih je kar mrgolelo uši. Razmestili so nas po barakah. Nikoli ne bom pozabila, kako me je takrat zeblo. Zbolela sem in z visoko temperaturo obležala na golih tleh. Gneča je bila neznanska in vsak je reševal sebe. Tako je bilo takrat, v prvih dneh našega bivanja v taborišču. Mislim, da nas je reševala mladost. Samo ena možnost je bila: živeti ali umreti.

Potem so se začeli razni pregledi. Po več ur smo popolnoma slečene stale in čakale, nato pa v vrsti korakale mimo vojaških zdravnikov. Bilo nas je več sto. Kaj so ugotavljali, nam ni bilo jasno. To smo zvedele po enomesečnih pregledih in karanteni, ko so nas neko noč odpeljali do železnice, strpali spet v vagone in odpeljali v delovno taborišče, ki se je imenovalo Barth, kjer je bila tovarna vojaških letal-lovcev. Do tega kraja smo se vozile vso noč in ko smo prišli na cilj, je bil že dan. V naših naivnih glavah so se motale pobožne želje in misli na spanje, toda takoj so nas odpeljali naravnost v tovarno, kjer je že teklo delo. Postavili so nas v vrsto in gledati smo morale, kako se dela. Tako smo stale na nogah še celih dvanajst ur, preden smo prišle v barako. Naslednji dan so nas peljali že kar na delo.

Dodeljena sem bila oddelku, kjer so izdelovali letalska krila. Vsak dan smo bile na nogah neprekinjeno štirinajst ur. Prvo uro, ko je bil jutranji apel, nato dvanajst ur na delu v tovarni in potem še eno uro pri večernem apelu. Vstajale smo ob pol petih po udarcu na gong. To so delale naše ciganke. Tudi obroke hrane med delom v tovarni so delile one. Bile so zelo grobe. Ena je bila »lager führer« Če je katera od kaznjenk kaj ugovarjala, jih je pri priči dobila z zajemalko po glavi.

Kaznjenke smo imele po eno taboriščno uniformo s številko na rokavu (prilagam fotokopijo tega koščka blaga, ki sem ga ob osvoboditvi izrezala in ga hranim v originalu), par perila, ene nogavice in cokle. O kakšni čistoči ni bilo govora. Ko smo se okajene od prahu v tovarni vrnile v blok, smo imele na razpolago le mrzlo vodo. Pol leta nismo dobile niti koščka mila in razumljivo je, da v takih pogojih ni bilo mogoče preprečiti mrčesa in srbečice. To pa nam je poleg lakote in mraza še dodatno zagrenilo preostali čas, ko naj bi malo počivale.

Stanje se je nekoliko izboljšalo, ko so začeli prihajati paketi od svojcev. Sama sem dobila dva paketa, ki mi jih je poslala Martina Potokarjeva iz Litije. Več paketov so dobivale nekatere druge tovarišice in pripravljene so jih bile deliti, tako da smo vse prišle do skromnih priboljškov. Prava dobrotnica v tem pogledu je bila Majda Stegenšek iz Selc nad Škofjo Loko. Tudi pisati smo takrat smele svojcem — seveda močno cenzurirano (prilagam originalno pismo, ki sem ga pisala iz tega taborišča).

Litijanke smo bile k sreči vse v isti baraki, to nam je mnogo pomagalo, da smo vzdržale, čeprav smo sicer morale marsikaj potrpeti tudi med seboj, če smo si hotele rešiti življenje.

Na tekočem traku v tovarni sem delala skupaj s Pavlo Francelj, ki je bila nadvse dobra tovarišica, plemenita in izredno optimističnega značaja. Bila je Ljubljančanka iz znane pevske družine Francelj. Tudi sama je bila dobra pevka in nisem pozabila pesmice, ki jo je pogosto brundala, da bi nam drugim pomagala k dobri volji: »Roža, bajno rdeča roža, naj ti lice boža«. Ko sem bila bolna, imela sem temperaturo, delati pa sem morala vseeno, mi je hotela pomagati. Svetovala mi je, naj grem na WC in tam malo počivam, ona pa da bo delala namesto mene. Res sem odšla, toda prav kmalu me je našla paznica in me polila z vedrom mrzle vode ter me napodila nazaj k stroju. Tako sem popolnoma mokra delala še nekaj ur in se še močneje prehladila. Dobila sem pljučnico. Toda dali so mi le tablete za znižanje temperature in po dveh dneh sem se zopet znašla za strojem. Tudi Marija Bajde (poročena Vuk) iz Ponovič je bila bolna. Že iz Litije oziroma Begunj je bila zaznamovana kot tuberkulozna. Skupaj s še drugimi štirimi internirankami so jo določili za krematorij v Auschwitzu. Ko je odhajala, smo mislile, da gre domov in naročale smo ji pozdrave in razna naročila za svojce. Bilo pa je zanjo srečno naključje, da jo je tam kot Jugoslovanko spoznala in rešila neka druga Jugoslovanka. Tako je Marija ob osvoboditvi prišla v zavezniško bolnišnico in se pozneje vrnila v Litijo, vendar ne brez posledic.

Proti koncu leta 1944 smo tudi že interniranke upale, da se bo vojna končala. Pogosto so bila nad nami zavezniška letala. Ker so letala čisto nizko nad taboriščem, je pomenilo, da jim je znano, da v teh tovarnah delajo interniranci, sicer bi gotovo vse porušili. Začelo je pokati tudi vse naokrog. Posebno dobro smo slišali, ko so se Rusi borili pri Rostoku, kjer so se po ogromnih izgubah izkrcali.

Naši življenjski in delovni pogoji pa se seveda niso izboljšali. Toda kljub vsemu hudemu smo se včasih le iztrgale iz običajne turobnosti in se veselile in smejale. Če so katero pri tem zalotili, jih je dobila s puškinim kopitom po hrbtu. Ker pa smo slutile prihajajočo svobodo, seveda nismo bile več tako pesimistične.

Neko noč — zadnje dni v aprilu, smo v spremstvu Nemcev odšli na pot, ki je trajala enajst ur. Hodili smo peš približno 40 km in prispeli v mesto RIBNITZ. Tu so se naši spremljevalci porazgubili. Na cilj smo prispeli do smrti izmučeni. Bila sem čisto ravnodušna in naprej ne bi mogla več hoditi, saj so bili moji podplati en sam žulj.

Tu so dekleta našle neko delavsko barako, ki je bila prazna. Bilo nas je sto Slovenk in zasedle smo jo. Spominjam se, da smo v tej baraki pekle krompir, ki so nam ga prinesli neki ruski civilisti. Bil je čudovito dober. Nato smo se preselile v neobljuden hotel. Bil je poln hrane in drugih dobrot. Začele smo živeti bolj organizirano. Razdelile smo si delo. Počasi smo si opomogle. Obleko smo našle v zapuščenih stanovanjih.

Prvi osvoboditelji so bili Rusi. Prišli so v hotel in nas preselili v neke bivše vojaške kasarne — zbirališče v Neue Brandenburgu. Tu smo ostale še naslednje štiri mesece. Razmere so bile ugodne. Transport je bil mogoč šele v avgustu, ko so bile usposobljene nekatere železniške poti.

Nazaj v domovino smo potovale zopet v tovornih vagonih brez prave udobnosti in preskrbe, vendar v bistveno drugačnem vzdušju. Ne bi vedela, skozi katere kraje smo potovali. Šele po treh tednih smo prispeli v repatriacijsko bazo na madžarsko-jugoslovanski meji, kjer so nas prevzeli jugoslovanski oficirji. Tam sem srečala Ivana Tlakerja-Luko. Tu smo ostali dva ali tri dni, potem pa so nas poslali v naše domače kraje.

DOBRA VOLJA IZ PARTIZANSKEGA NAHRBTNIKA

Zgodba o nemškem oslu

Partizani smo nosili vse svoje imetje s seboj. Razen težke opreme smo prenašali tudi hrano, odejo, orožje in strelivo.

»Zakaj si ne bi pomagali s kakšnim sivcem?« je menil komandant Kamniškega bataljona Vid in naročil patrulji, naj gre na Brdo k nekemu Kersniku po osla.

Zjutraj se je patrulja vrnila v četo z oslom. Otovorjen je bil s štirimi vrečami moke, fižola in krompirja. Borci so si ga ogledovali in modrovali, da je to kar dobrodošla žival, saj jim bo pomagala prenašati težke tovore na pohodih.

Nemce je partizanska drznost hudo razdražila. Zato so napadli četo v taborišču na Zapolju. Partizani so se jim odločno uprli, vendar so kmalu spoznali, da je sovražnik premočan. Zato so se izvlekli iz nemškega obroča in se umaknili na sosednji hrib.

Osel je po gozdu urno tekel za partizani. Čez kamnitno strmino pa ni hotel iti. Spremljevalec ga je vlekel za vrv, ga priganjal s palico, zdaj zlepa zdaj zgrda, a vse zaman. Naposled mu je osel pobegnil nazaj v nemški obroč. Dirjal je po gozdu sem in tja ter strašil sovražnike. Ko so Nemci slišali oslovski dir, so mislili, da so v taborišču še vedno partizani. Zato so še bolj divje streljali v gozd.

Opoldne so Nemci pripeljali iz Kamnika topove in jih namerili proti partizanskemu taborišču — osamljenemu oslu.

Tedaj je prišel mimo vinjen možakar, se pomešal med nemške topničarje in se začel iz njih norčevati:

»Hudirja! Kakšni vojaki pa ste, da streljate iz doline v goščo? Ste takšni zajci, da ne upate v gmajno? O, reve strahopetne!«

Nemce je postalo sram. Jezno so zgrabili moža in ga odvedli v zapor. Nato se je skupina vojakov le ojunačila in se začela plaziti proti vrhu gozda. Proti večeru so končno zavzeli taborišče in ujeli osla. Odpeljali so ga v Kamnik, nato pa še v Kranj ter ga ponosno razkazovali po mestu kot dragocen vojni plen.

Ljudje so se norčevali iz Nemcev in si pripovedovali zgodbo o oslu. Resnici so dodali še to, da so partizani izstrigli osla dlako na zadnji strani v obliki dveh nemških kljukastih križev, na vrat pa mu obesili velik hlebec kruha in nanj napisali:

»Gospodu oslu za popotnico, da ne bo lačen v nemškem zaporu!«

Napredovanje

Obveščevalec Luka si je čestokrat sposodil bolničarja Zasavskega bataljona s partizanskim imenom Kladvo. Na njegov račun je večkrat luščil osoljene šale, ki so se pogrevale po vsej Moravški dolini in Zasavju.

Ko je bila ustanovljena Šlandrova brigada, je Kladvo postal sanitetni referent brigade. Hudomušni Luka ga je prekrstil v nekaj več. Dal mu je ime Macola. Ob tej Lukovi domislici je bil Kladvo sicer malce v zadregi, a se ni razburjal. Zaznati je bilo, da mu je celo všeč, ko se ga je oprijemalo novo ime, ki je odražalo napredovanje.

Potem je Macola postal conski zdravnik, in Luka je modroval:

»Macola! Zdaj si zlezel spet za nadstropje više. Pomembnejše ime bi ti pritikalo.... Veš, Macola, to je le brigadno ime!«

»Kaj naj bi bil zdaj?« je radovedno vprašal.

»Ek, kaj!... Zdaj boš Norec!« je nagajivo dejal Luka. »Saj veš, tisti fužinarski!... To je vsekakor več kakor Macola!«

Jože Štok-Korotan

KS Dole

Že četrtič »Dobimo se na Dolah«

Dvoglasen dober večer napovedovalke in napovedovalca je odjeknil v soboto, 5. aprila, ob 19h v prrenapolnjeni dvorani. Tokrat je bila organizirana že tretja tradicionalna prireditev Dobimo se na Dolah, ki je bila nekoliko drugačna od prejšnjih. Po pohvalni oceni prejšnjih dveh smo prireditelji stali pred veliko dilemo, kako letos. Vsi člani KUD Venčeslav Taufer smo se trudili, da bi bil program pester, da bi se vsi obiskovalci dobro počutili.

Kdo vse je nastopil?

Dve plesni skupini, 16-članska skupina Zvonček pod vodstvom tov. Marte Božičeve, ki je s prijetnim nastopom na melodijo Santa Lucija navdušila občinstvo s svojo ljubkostjo. Z dvema plesoma se je predstavila plesna skupina Zvezda, ki je odplesala tako ubrano, da se gledalci niso mogli načuditi dejstvu, da sama skrbi za koreografijo. Sonja, Nada, Jelka, Magda so po zgledu narodnozabavne viže ubrano zaplesale z izrednim čutom za ritem in estetiko.

Nastopila sta dva ansambla:

Dolski fantje, kjer so Dušan in Bojan Kotar ter Marko Celestina zaigrali Valček s harmoniko in s tem še potrdili voljo mladih, da radi sodelujejo. Program so zaključili Veterani, tokrat v nekoliko spremenjeni zasedbi. Vodja Drago Sredenšek, doma z Dol, je povedal, da se kljub temu, da živi in dela v Ljubljani, rad pripravlja za take nastope v domačem kraju. Tine, Zlatko, Irena in Aljoša so nam zaigrali in zapeli: Pomlad, Polko plešem, valček plešem in Čuvam to ljubezen najino in s tem prispevali k res čudovitemu zaključku.

Od instrumentalistov se nam je predstavil harmonikaš Mirko Ribič, domačin, ki mu prsti izpod zvokov harmonike gredo hitro in izvabljajo prijetno melodijo.

KUD Polšnik se je rad odzval našemu povabilu, da nastopi na prireditvi. Nastopili so Jožica in Jože Kos, ki sta zaigrala in zapela pesem Odgovor le veter pozna. Obiskovalci so radi prisluhnili zanimivemu besedilu. Oktet nam je zaigral in zapel Kako kmetič poseje svoj oves. To je bila po oceni obiskovalcev tudi najbolj izvirna točka programa, ki so ga Miro, Mirko, Jože, Darko, Slavko, Bojan, Srečo, Anton in Zvone tako prepričljivo zaigrali, da se je v marsikaterem vzbudilo čustvo navezanosti na kmetijo in kmečka opravila.

S skečem Na sodišču so Polšničani končali svoj nastop. Bojan Pucelj, Slavko Kos in Tine Pirc so pokazali izredn pevski in igralski dar. Program sta začeli Branka in Andreja Božič. Nastopili sta že prejšnje leto. Njihov oče je domačin in radi prihajata k obema starima staršema. Ob spremljavi Dolskih fantov sta zapeli dve narodnozabavni melodiji, obe vodilni z lestvice Lojtrca domačih. Ena ima naslov Debela deklica.

Naše gore roža Dragica Pavlin, ki poje drugače pri Veselih Šentvidčanih, je zapela ob spremljavi nečaka Bojana in Dolskih fantov. Opozorila je na izreden vokal in požela laskave ocene.

Sodelovanje z ostalimi KUD-i je obrodilo rezultate. Gostovali so člani KUD Hrušica s tremi skeči.

Prvi, V šoli, je prikazal na šaljiv način odnos učenec učitelj in komičnost znotraj razreda. V dvorani je vzbudil ogromen smeh in tako popestril večer.

Drugi skeč je vzet po angleški komediji Fotograf, kjer vlada želi, da se vsakih pet let v zakonu rodi vsaj en otrok. Drugače državni referent obišče družino. Toda namesto njega se pojavi fotograf za otroke. Izreden zaplet za komičnost.

S sodobnim prikazom praznovanja osmega marca so se nam predstavili člani zelo delavnega KUD-a, ki v domačem kraju redno nastopajo, mi pa smo jih videli prvič. Domenili smo se že za nadaljnje sodelovanje z obljubo, da se naslednje leto zopet srečamo. Olga Breskvar, Slava in Meta Miklavec, Marjan Miklavž, Andrej Prošek, Frenk Pestotnik, Marjana Jevšjak in Viki Bukvič so člani dramske skupine, ki jih vodi velika ljubezen do javnega nastopanja.

Predstavili smo vaškega posebneža, pesnika, zbiralca zgodovinskih podatkov, vremenoslovca, 92-letnega Ignaca Kotarja. Ob tej priliki so slišali njegovo pesem, ki jo je spesnil leta 1974, je pa aktualna še danes in ima naslov Dole. Z burnim aplavzom smo vsi zaželeli našemu pesniku še obilico dobre volje, ki naj ga vzpodbuja, da nam še kaj napiše.

Od družabnih iger je najbolj uspela prva, ki je bila namenjena vodilnim strukturam KS. Tako so predsednik skupščine KS Mirko Vrtačnik, predsednik sveta KS Slavko Celestina, predsednik SZDL Mirko Močilar, sekretar PO Srečko Tekavec, predsednik KUD Rudi Božič, blagajničarka GD Maksika Novak, predsednik ŠD Janko Pleterski, predstavnica Dolke Marinka Prijatelj, učiteljica OŠ Rezka Mrhar, predsednica mladinske org. Alenka Anžič in skladiščnik Kovinarske Janez Jesenšek mijavkali, grulili, rezgetali, lajali, cvilili, rjoveli, meketali in kikirikali na melodijo pesmi Rozamunda. Zaželeli smo jim tako ubrano petje pri vodenju delegatskega sistema in reševanju krajevne problematike.

Voditelj nam je prebral dva nasveta pridigarja Janeza Svetokriškega, to je tistega o pomivanju loncev in tistega »o piščetah«. Program sta povezovala Jože Hribar in Jožica Vrtačnik, ki sta že tako razigran program popestrila še s šalami.

Članov KUD ni veliko, so pa marljivi, kajti te prireditve ne bi bilo brez marljivega dela prav teh članov, ki jih povezuje v močno in homogeno celoto predsednik Rudi Božič. Tradicija društva sega daleč nazaj, želja vseh pa je, da bi se kulturno življenje nadaljevalo.

K sodelovanju želimo pritegniti več mladih, ki bi bili pripravljeni sodelovati. Prenapolnjena dvorana, veliko ljudi pri vhodnih vratih, ker je bilo premalo prostora v dvorani, dolg aplavz in navdušenje so porok, da se je vredno potruditi. Žalostno pa je, da KUD dela v tako slabih pogojih in da nima niti tako velike dvorane, da bi lahko sprejela 200 — 300 obiskovalcev, medtem ko dvorane drugod ostajajo ob raznih prireditvah napol prazne.

Jožica Vrtačnik

IZ MATIČNEGA URADA

Poroke, rojstva, smrti...

V občini Litija se je v marcu rodilo 20 otrok, 11 dečkov in 9 deklic.

Vse mamice prosimo, da takoj sporočijo zdravstvenemu domu v Litiji, da so se vrnile z dojenčkom iz porodnišnice. ZD Litija dobi obvestilo za obisk na domu šele po nekaj dneh, zato je ta obisk večkrat prepozen.

Na Bogenšperku se je poročilo 12 parov, med njimi:

RADAK MILIVOJ, dipl. pravnik iz Trbovelj, in JAZBEC KATARINA, višja fizioterapevtka iz Trbovelj, CERKVENIK SLAVKO, mizar iz Prelož pri Lokvi, in BERTONCELJ ALENKA, višja med. sestra iz Domžal, TOMAŽIČ MARTIN, strojni ključavničar iz Velike Kostrevnice, in IZLAKAR ANICA, delavka iz Bukovice, IZLAKAR EDVARD, elektromehanik iz Zg. Jablanice, in POVŠE MILOJKA, ekonomski tehnik iz Cerovice, MEKE JAKOB, monter ogrevalnih naprav iz Šmartnega pri Litiji, in JEREB MARIJA, administratorka iz Šmartnega pri Litiji, LIPOVŠEK VINKO, strojevodja iz Zidanega mosta, in PROGAR MARJETA, galanterijski tehnik iz Črnuč, PREMATE MLADEN, dipl. ing. ladjedelništva iz Premanture, in ANKON IRENA, dipl. biolog iz Litije, LOVŠE GVIDO, inženir elektrotehnike iz Trbovelj, in ŽIBERT MANCA, višja med. sestra iz Trbovelj, ILAR DARKO, študent iz Ljubljane, in POLC NUŠA, študentka iz Ljubljane, GUMILAR JOŽEF, delovodja iz Bežigrada, in KURENT TEREZIJA, uslužbenka iz Ljubljane, ŽUPANČIČ ALEKSANDER, bančni uslužbenec iz Kresniških Poljan, in RAJŠEK MOJCA, ekonomski tehnik iz Kresniških Poljan.

Umrli v marcu:

Drnovšek Frančiška, 86 let, iz Zagozda, Firm Alojzija, 84 let, iz Boltije, Grošelj Albina, 60 let, iz Sela Sobrač, Mikolič Marija, 67 let, iz Črnega potoka, Zakrajšek Neža, 86 let, iz Črnega potoka, Vidmar Marija, 85 let, iz Črnega potoka, Perko Marija, 73 let, iz Kamnega vrha, Juhant Andrej, 79 let, z Ustja, Pintar Avgust, 82 let, iz Ponovič.

Jože Čož

ŠPORT IN REKREACIJA

KOŠARKA

Članice zelo napredovale

Ekipa članic KK Litija je tudi v letošnji sezoni tekmovala v drugi republiški ligi. Med osmimi vrstami je osvojila sedmo mesto.

Tine Jerina, marljivi trener, je takole ocenil prvenstvo: »Najprej naj povem, da so dekleta v zadnjem letu zelo napredovala. V prejšnjem prvenstvu smo izgubili vsa srečanja, medtem ko je bil letos položaj že boljši. Z večino klubov smo se enakovredno kosali, vendar nam je še vedno manjkalo izkušenj in visokih igralk. Naša ekipa je bila najmlajša v ligi, saj so praktično vse igralke še kadetinje oziroma mladinke.«

Napredek v igri je tako očiten, in ob resnem delu tudi v naprej je pričakovati ponoven vzpon ženske košarke v Litiji.

Vrstni red tekmovanja v drugi ženski republiški ligi: 1. Cerknica 27, 2. ID Ježica B 25, 3. Comet 24, 4. Ptuj 21, 5. Odeja—Lokainvest 19, 6. Šentvid 18, 7. LITIJA 17, 8. Kamnik 17.

Marko Godec

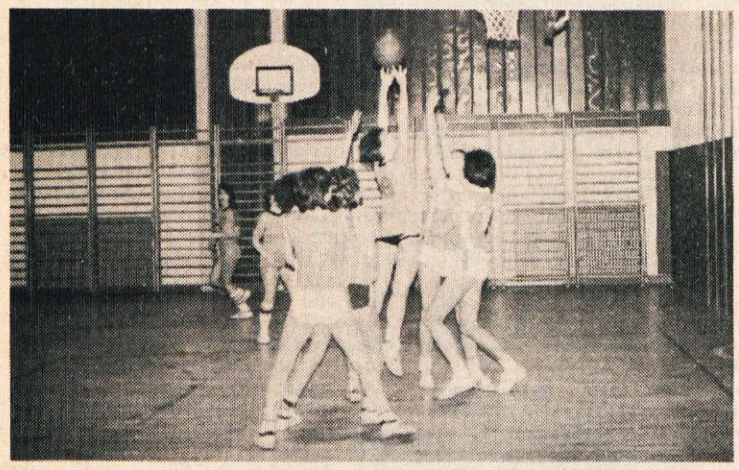

Posnetek z ene prvenstvenih tekem članic v Litiji (foto M. Šušteršič)

Člani tretji v območni ligi

Člani so končali tekmovanje v območni slovenski košarkarski ligi Zahod I. Osnovni cilj, uvrstitev med prve tri ekipe, je bil dosežen. S tem se je moštvo znašlo v super ligi, skupaj z Lokainvestom, Medvodami, Ježico, Novo Gorico in Fructalom. Ljubljanska Ježica je tu velik favorit in že skoraj zanesljiv član I. slovenske košarkarske lige.

Tekmovanje v območni ligi je bilo na sila skromnem kvalitetnem nivoju. Prvi trije klubi so bili vsaj za razred boljši od ostalih. Ti so bili komaj nad ravnijo resnejših rekreativnih ekip, včasih pa tudi pod njo.

Zdi se, da je moštvo Litije glede na okoliščine doseglo zadovoljivo uvrstitev. Bolj ali manj nejasno pa ostaja, kako so praktično isti igralci pred tremi leti zasedli šesto mesto v prvi republiški ligi. Iskati vzroke za to le v tem, da so drugi napredovali, bržčas ni dovolj. Verjetneje je, da je ekipa Litije precej nazadovala.

Vrstni red SKL—Zahod I:

1. Lokainvest	16	14	2	1492:1183	30
2. Medvode	16	13	3	1502:1336	29
3. LITIJA	16	13	3	1455:1305	29
4. Mirna	16	9	7	1340:1361	25
5. Kamnik	16	6	10	1160:1360	22
6. Radovljica	16	5	11	1295:1304	21
7. Trebnje	16	5	11	1355:1413	21
8. Gorenja vas	16	5	11	1299:1316	21
9. Črnomelj	16	2	14	1092:1433	16 (-2)

MARKO GODEC

Letovanje predšolskih otrok

Obveščamo starše predšolskih otrok, da bosta VVO Litija in Skupnost otroškega varstva Litija tudi letos organizirali letovanje 54 otrok v starosti od štiri in pol do sedmih let v počitniški koloniji na Debelem rtiču.

Letovali bomo 10 dni, in sicer od 28. 5. 1986 — 7. 6. 1986. Prispevek staršev je objavljen v Delegatskem obveščevalcu številka 3 (stran 11).

Starše prosimo, da prijavijo udeležbo od 5. 5. 1986 dalje (do zasedbe mest) v VVO Litija, Bevkova 1, telefon 881-378.

Letovanja se lahko udeležijo predšolski otroci iz vseh krajevnih skupnosti občine Litija, torej tudi tisti, ki niso obiskovalci vrtca.

VVO LITIJA

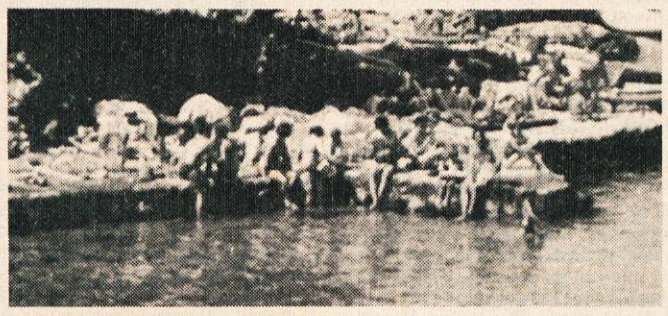

LESTVICA IN DOHODKOVNI POGOJI

Lestvica in dohodkovni pogoji za udeležbo prispevka staršev k stroškom letovanja za leto 1986 je naslednja:

— Za otroke zaposlenih staršev in kmečke otroke:

Skupina	Mesečni doh. za člana dr. dosež. v 1.85	% udeležbe	PREDŠOLSKI OTROCI - cena 18.670 Prisp. star.	št. otr.	Plan. znesek	SOLSKI OTROCI cena 25.100 Prisp. star.	št. otr.	Pl. zn.
1	Do 16.560	30	5.600	4	22.400	7.550	15	113.250
2	Do 19.050	35	6.550	5	32.750	8.800	19	167.200
3	Do 21.900	40	7.450	7	52.150	10.050	22	221.100
4	Do 25.180	45	8.400	8	67.200	11.300	25	282.500
5	Do 28.950	50	9.350	9	84.150	12.550	20	251.000
6	Do 33.290	55	10.250	8	82.000	13.800	13	179.400
7	Do 38.300	60	11.200	6	67.200	15.050	9	135.450
8	Do 44.050	65	12.150	4	48.600	16.300	7	114.100
9.	Do 50.650	70	13.050	2	26.100	17.550	5	87.750
10.	Nad 50.650	75	14.000	1	14.000	18.800	2	37.600
SKUPAJ:				54	496.550		137	1.589.350

ŠAH

V organizaciji šahovskega kluba je bilo izvedeno letošnje občinsko šahovsko prvenstvo za pionirje in pionirke.

Med starejšimi pionirji je naslov prvaka osvojil ANDREJ MRZEL s 4 točkami.

Pri starejših pionirkah je zmagala LILJANA JANEŽIČ (7 točk — 100%).

Med mlajšimi pionirji je postal prvak ALEŠ OBREZA z 8 točkami (100%).

V konkurenci mlajših pionirk pa je slavila MAJA FAŠING s štirimi točkami in pol.

Prvo in drugouvrščeni v posameznih kategorijah bodo zastopali našo občino na regijskem prvenstvu.

Skupno je nastopilo 20 pionirjev oziroma pionirk. Najboljše smo nagradili s pokali, diplomami in praktičnimi nagradami.

Šahovski klub Litija

Od leve: Maja, Liljana, Andrej in Aleš

Podeljene Bloudkove značke za leto 1985

Na 12. seji skupščine Občinske telesnokulturne skupnosti Litija dne 4. aprila 1986 so podelili zlate, srebrne in bronaste Bloudkove značke za večletno uspešno delo na telesnokulturnem področju.

Zlate značke so prejeli: Marija Konjar, Anica Mohar, Alojz Erjavec
Srebrne značke: Franc Kos, Zlato Mantel, Jože Törner, Jože Širca
Bronaste značke: Janez Peterlin, Rajko Kokalj

(Foto: Zofka)

OBVESTILO

Športno društvo Presad Gabrovka bo v počastitev krajevnega praznika organiziralo že 8. tradicionalni tek na Petelinjek, in sicer v nedeljo, 27. aprila 1986.

Štart bo za vse kategorije ob 10.15 izpred osnovne šole v Gabrovki.

KATEGORIJE IN DOLŽINE PROG:

kategorija	starost	dolžina proge
pionirji	l. 1971 in mlajši	2 km
pionirke	letnik 1971 in mlajše	1 km
člani	letnik 1970 — 1951	12 km
članice	letnik 1970 — 1951	7 km
starejši člani	letnik 1950 in starejši	12 km
st. članice	letnik 1950 in starejše	7 km

Možen je prevoz z avtobusom iz Litije (ob 9.00) in nazaj.

Še posebej vabimo vse aktivne člane — tekače TVD Partizan Litija.

ŠD Presad Gabrovka

Komisija za medsebojna delovna razmerja pri Vzgojnovarstveni organizaciji Litija razpisuje

prosto delovno mesto ekonomskega tehnika

za nedoločen čas s polnim delovnim časom za opravljanje finančnih del.

Pogoj: ekonomska šola, pet let delovnih izkušenj.
Kandidati naj pisne prošnje z dokazili oddajo na naslov: Vzgojnovarstvena organizacija Litija, Bevkova 1, v 10 dneh po objavi razpisa.

VVO LITIJA

AGROTEHNIKA — GRUDA n. sol. o.
TOZD MESARIJA IN PREKAJEVALNICA LITIJA
Šmartno pri Litiji 35

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

Čistilke

za delo v klavnici

Pogoji:
— končana osnovna šola
— poskusno delo traja en mesec.

Pisne prijave z ustreznimi dokazili sprejema kadrovska služba TOZD Mesarija in prekajevalnica Litija, Šmartno pri Litiji 35.

Prodam cca 2000 kosov strešne opeke Kikinda in novo ostrešje 6 x 6. Gradišek Janez, Prvomajska 4, Litija.

Mlajši ženski oddam sobo s souporabo kopalnice v Gradcu, Ulica 25. maja 17.

GLASILO OBČANOV

Ustanovitelj: občinska konferenca SZDL Litija, Glavni urednik: Andrej Kralj. Ureja uredniški odbor: Jože Sevljak (odgovorni urednik), Mija Bernik, Franc Končar, Mojca Lebinger, Franc Mali st., Slavko Rokavec, Boris Žužek, Jelka Belec (lektor Glasila občanov). Uredniški odbor Delegatskega obveščevalca: Tine Britej (odgovorni urednik), Mari Merzel, Vid Praunseis, Roža Urbanc. Predsednik časopisnega sveta: Hilda Bole. Oblikovanje in tehnično urejanje: Drago Pečenik. Priprava za tisk: DIC TOZD Grafika Novo mesto, Tisk: Tiskarna Novo mesto. Naslov uredništva: Litija, Parmova 9. tel.: 881-617. Časopis prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno na dom.

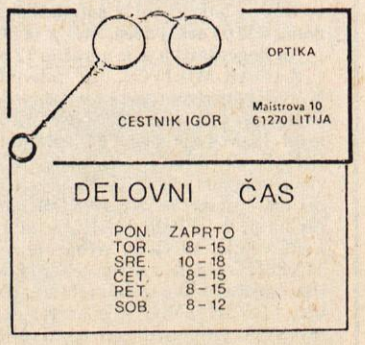

Gostince, trgovce in občane obveščam, da sem v Zg. Hotiču 1/a odprl servis za popravilo hladilnih naprav, in sicer gospodinjskih hladilnikov, skrinj, hladilnih omar, hladilnih pultov, hladilnic, ledomatov, slaščičarskih aparatov, hladilnih vitrin. Izdelujem tudi hladilne naprave za pivo in prenosni zračni kompresor.

Za naročila se priporoča Rado Zupančič, Zg. Hotič 1/a (tel. 877-369. Odprto od 6. — 8. ure in od 17. — 20. ure.

Zavod za izobraževanje in kulturo Litija
Parmova 9, Litija,
Delavska univerza

Razpisuje vpis v tečaj

Higienskega minimuma

ki se bo pričel tretji teden v maju.

Prijavite se lahko osebno na Delavski univerzi, Parmova 4, ali po tel. 881-182 (od 7. do 12. ure in 15. do 16.30).
Vpisane bomo pravočasno obvestili o začetku in poteku tečaja.

LESNA INDUSTRIJA LITIJA

Po sklepu delavskih svetov temeljnih organizacij objavljamo prosta opravila:

1. **kuharja v obratu družbene prehrane**
2. **več delavcev za opravljanje del in nalog v neposredni proizvodnji**

Od kandidata pod točko 1 pričakujemo, da je KV kuhar z delovno prakso na podobnih delih, od kandidatov pod točko 2, pa, da so lesarji širokega profila, lesarji, obdelovalci lesa, delavci kovinske stroke, v izjemnih primerih pa tudi NK delavci.
Prijave z dokazili o strokovnosti pošljite v 8 dneh na naslov: Lesna industrija Litija, Breg pri Litiji, Zagorica 1, 61270 Litija.

KRAJEVNA SKUPNOST ŠMARTNO

Skrb za hitrejši napredek

Na zadnji skupščini Krajevne skupnosti Šmartno je volilna komisija poročala o poteku volitev in glasovanju za prvi krajevni samoprispevek. Prisotni delegati so priprave na referendum ugodno ocenili, saj so potekale po predvidenem programu in so vključevale nevsiljive oblike propagande. Skupščina je na osnovi izida glasovanja, saj je za uvedbo samoprispevka glasovalo skoraj 63% volilcev, sprejela sklep o njegovi uvedbi in zadolžila svet krajevne skupnosti in poseben odbor, ki ga je na tej skupščini tudi imenovala, da skrbita za nadaljnjo izvedbo nalog.

Delegati so obravnavali še poročilo o delu sveta krajevne skupnosti, doslej je zavzeto sodeloval pri pripravah na krajevni samoprispevek in se zavzemal za ureditev središča Šmartna. Tu je več starih zgradb, ki bi jih bilo treba obnoviti ali porušiti. Akcija za lepši izgled kraja poteka že dalj časa, zato so njeni rezultati že vidni. Prisotni so še pripomnili, da občani, ki uporabljajo za prevoz lokalni avtobus Šmartno — Litija — Šmartno, plačujejo voznino v gotovini, saj so cenejši žetoni v prodaji le v poslovalnici Integrala v Litiji. Predlagali so, naj bi žetone prodajali tudi v eni izmed šmarskih trgovin.

Srečanje z domačimi ustvarjalci

Letos mineva tri leta, odkar smo uvedli v osnovne šole kulturne dneve. Njihova vsebina ne vključuje le obiskov gledališč ali srečanj s poklicnimi umetniki, ampak iščejo šole tudi druge zanimive oblike, kjer se učenci kulturno vzgajajo. Medtem ko so se v Gabrovki in na Dolah v lanskem decembru odločili za spoznavanje svojega kraja, smo v Šmartnem pripravili v začetku aprila srečanje z domačimi ustvarjalci. Šolarji šestega, sedmega in osmega razreda so spoznali akademskega slikarja Jožeta Megliča, pesnika Jožeta Sevljaka in skladatelja Janka Slimška. Vsak je imel na voljo eno šolsko uro, da je predstavil trem skupinam učencev svojo življenjsko pot in dela. Pripovedovanje so popestrili z likovno razstavo, branjem in predvajanjem posnetkov literarnih ter glasbenih del.

Boris Žužek